

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii
(pronunţată integral la data de 16 iulie 2024)

16 iulie 2024

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei,

Judecător

Daria Suşchevici

Grefierii Cristina Chihai, Daniela Popovici, Daniela Cobîlaş, Olga Mahu, Cristina Croitor, Lucian Ghervas, Xenia Irimca, Vitalie Hîncu, Dorina Plucci, Ana Bordei, Ana-Maria Buraga, Marina Chiosa şi Vladimir Orghian

Cu participarea:

Procurorilor în Procuratura Anticorupţie Vladislav Bobrov, ***** Muntean, Elena Cazacov, Mariana Bocşanean, Mirandolina Suşiţaia, Cristina Gladcov, Vladimir Adam, Vadim Priscari, apărătorii inculpaţilor ***** Nicoară, Gheorghe Avornic, Sergiu Leontean, ***** Gumeniuc, Emil Iorga şi a inculpaţilor Usafii ***** *****, Popa Serghei *****, Chiochină ***** *****, Anton Tereza ***** şi Olărescu Vadim *****,

examinând în şedinţă de judecată publică, cauza penală privind învinuirea lui **Usafii ******* *****, născut la ***** , originar din r-ul ***** , s. ***** , de naţ*****litate moldovean, studii superioare, domiciliat în ***** , str. ***** , ***** , fără antecedente penale, încriminându-i comiterea infracţiunii prevăzute la art.27, art.328 alin.(3) lit.b), d) Cod penal tentative la săvârşirea de către o persoană cu funcţie de demnitate publică a unor acţiuni care depăşesc în mod vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave;

Popa Serghei *****, născut la ***** , originar din r-nul ***** , s. ***** , de naţ*****litate moldovean, studii superioare, fără antecedente penale, domiciliat în ***** , str. ***** , ***** , încriminându-i comiterea infracţiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal - tentativă la săvârşirea de către o persoană cu funcţie de demnitate publică a unor acţiuni care depăşesc în mod vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârşită prin complicitate;

***** ***** ***** , născut la ***** , originar din r-ul ***** , de naţ*****litate moldovean, studii superioare, fără antecedente penale, domiciliat în or.***** , str. ***** , , încriminându-i comiterea infracţiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal- tentativă la săvârşirea de către o persoană cu funcţie de demnitate publică a unor acţiuni care depăşesc în mod vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârşită prin complicitate;

Anton Tereza *****, născută la ***** , originară din or. ***** , de naţ*****litate moldoveancă, studii superioare, fără antecedente penale, domiciliată în ***** , str. ***** , funcţia notar public, încriminându-i comiterea infracţiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), 1) din Codul penal – tentativă a săvârşirea de către 0 persoană cu funcţie

de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate;

Olărescu Vadim *****, născut la ***** , originar din or. ***** , de naț*****litate moldovean, studii superioare, fără antecedente penale, domiciliat în ***** , str. ***** , încriminându-i comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal - tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate;

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 13 martie 2015 pînă la 16 iulie 2024.

Procedura de citare legal executată.

Cauza penală privind învinuirea lui **Usatîi ***** *******, prevăzută la art.27, art.328 alin.(3) lit.b), d) Cod penal- tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave, a lui **Popa Serghei ******* prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal - tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate, a lui ***** ***** , prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal- tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate, a lui **Anton Tereza ******* prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), 1) din Codul penal – tentativă a săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate și a lui **Olărescu Vadim *******, prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal - tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate a parvenit în instanța de judecată la 13 martie 2015, fiind repartizată la data de 16 martie 2015 conform fișei de repartizare a dosarului judecătorului **Adelina Andronic**.

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la data de 25 ianuarie 2017, cauza penală a fost redistribuită în mod aleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului **Daria Sușchevici**.

Procurorul în Procuratura Anticorupție, **Mariana Bocșanean**, a solicitat să fie recunoscut vinovat inculpatul **Usatîi ***** ******* în comiterea infracțiunii prevăzute art. 27, art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică, pe un termen de 10 ani. Termenul executării pedepsei a-l calcula după intrarea sentinței în vigoare; să fie **recunoscut vinovat** inculpatul **Ion Ciochină ***** *******, în comiterea infracțiunii prevăzute art. 27, art.42 alin. (5) art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate

publică, pe un termen de 10 ani. Termenul executării pedepsei a-l calcula după intrarea sentinței în vigoare; să fie **recunoscut vinovat** inculpatul **Popa Serghei ******* în comiterea infracțiunii prevăzute art. 27, art.42 alin. (5) art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică, pe un termen de 10 ani. Termenul executării pedepsei a-l calcula după intrarea sentinței în vigoare, să fie recunoscută **vinovată inculpata** pe **Anton Tereza *******, în comiterea infracțiunii prevăzute art. 27, art.42 alin. (5) art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate notarială, pe un termen de 10 ani. Termenul executării pedepsei a-l calcula după intrarea sentinței în vigoare, să fie recunoscut **vinovat inculpatul Olărescu Vadim ******* în comiterea infracțiunii prevăzute art. 27, art.42 alin. (5) art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică, pe un termen de 10 ani. Termenul executării pedepsei a-l calcula după intrarea sentinței în vigoare și a dispune încasarea solidară de la inculpați a sumei de 1. 168. 648,89 lei MDL.

Conform art. 162 alin.(4) și alin.(5) Cod de procedură penală, probele materiale/corpuri delictive, de a fi păstrate la materialele cauzei penale ca parte integrantă a acesteia.

Apărătorii inculpaților Usafii ***** *****, Popa Serghei ***** , Chiochină Ion ***** , Anton Tereza ***** și Olărescu Vadim ***** , ***** Nicoară, Gheorghe Avornic, Sergiu Leontean, ***** Gumeniuc și Emil Iorga au solicitat achitarea inculpaților pe motiv că nu întrunesc elementele infracțiunii.

Inculpații Usafii ***** *****, Popa Serghei ***** , Chiochină ***** *****, Anton Tereza ***** și Olărescu Vadim ***** , la fel au pledat pentru achitare, deoarece acțiunile nu întrunesc elementele infracțiunii,

A CONSTATAT:

Inculpatul Usafii ***** ***** este pus sub învinuire în baza art. **art.27, art.328 alin.(3) lit.b), d) Cod** pentru faptul că, exercitând în baza Decretului nr.5 din 14.01.***** al Președintelui-interimar al Republicii Moldova, funcția de ministru al sănătății al Republicii Moldova, fiind, în conformitate cu art.123 alin.(3) din Codul penal, precum și a Legii nr.199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, persoană cu funcție de demnitate publică, a comis în complicitate cu șeful Direcției Juridice din cadrul Ministerului Sănătății ***** *****, directorul general-interimar a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican Popa Serghei, notarul public Anton Tereza și registratorul din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău Olărescu Vadim, tentativa la exces de putere soldat cu urmări grave, în următoarele circumstanțe:

La 24.11.***** între Ministerul Sănătății al Republicii Moldova, IMSP „Spitalul Clinic Republican”, SRL „*****” în calitate de investitor și SRL „*****” în calitate de partener privat, a fost semnat contractul pentru realizarea unui parteneriat public-privat pentru servicii de radiologie și diagnostic imagistic în beneficiul Spitalului Clinic Republican, pe un termen de 12 ani, inițiativa de a contracta derivând din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1116 din 06.12.2010 „Cu privire la parteneriatul public-privat pentru prestarea unor servicii de sănătate”, prin care s-a hotărât de a

propune parteneriatului public-privat serviciile de radiologie și diagnosticare imagistică, inclusiv încăperile destinate pentru prestarea acestora, din cadrul Instituției medico-sanitare publice Spitalul Clinic Republican, situată pe adresa str. *****.

În scopul realizării intenției sale infracționale, **Usatîi *******, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, prevăzând urmările ei prejudiciabile, dorind în mod conștient survenirea acestora, la ***** , acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Șeful Direcției juridice a Ministerului Sănătății ***** , prin exces de putere, adică contrar prevederilor Capitolului V p. 16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nici-o obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale, a acceptat solicitarea SRL „*****” privind instituirea garanției din numele Ministerului Sănătății pentru BC „*****” SA prin semnarea scrisorii nr. ***** , „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA, care a fost executată de ***** .

În condițiile date, cu bunul imobil cu o suprafață de ***** m², amplasat pe adresa ***** , str.***** , care aparține cu drept de proprietate exclusivă statului, au fost garantate creditele acordate partenerului privat SRL „*****”. Pe cale de consecință, contribuind la realizarea intenției infracționale a lui Usatîi ***** , directorul general-interimar a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican Popa Serghei, încălcând prevederile legislative menționate supra, la ***** a încheiat contractual de ipotecă nr.***** cu instituția financiară BC „*****” SA.

În pofida faptului că instituirea ipotecii asupra unui bun proprietate publică, este interzisă în mod expres prin prevederile legislative menționate mai sus, acționând în complicitate cu Usatîi ***** , notarul public Anton Tereza neverificând legalitatea contractului de ipotecă nr.***** , obligație stipulată în art.50 alin.(2) al Legii nr.1453 din 08.11.2002 Cu privire la notariat, a autentificat acest contract, înlăturând astfel obstacolul pentru înregistrarea în Registrul bunurilor imobile, cerință stipulată la art.455 alin.(3) din Codul civil.

Ulterior, registratorul din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău Olărescu Vadim, contribuind cu intenție la realizarea intenției infracționale a lui Usatîi ***** , contrar prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile, a înregistrat contractul de ipotecă în aceeași zi cu nr. ***** .

Tot **Usatîi ******* , în continuarea acțiunilor sale infracționale conștientizând consecințele rezultate din contractul de ipotecă din ***** instituit asupra bunului imobil situat pe

adresa str.*****, și anume prevederile din pct.4.1. subpunctul 5) care prevede că „creditorul ipotecar este în drept să inițieze procedura de exercitare a dreptului de ipotecă în cazul în care careva terță persoană inițiază procedura de reorganizare a Garantului ipotecar.”, la 22.12.***** a pus în executare clauzele menționate prin emiterea Ordinului nr.***** „Cu privire la reorganizarea unor instituții medico-sanitare publice”, prin care a dispus reorganizarea Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican, începând cu *****.

Astfel, **Usafii *******, prin acțiunile sale intenționate îndreptate nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii de exces de putere soldată cu urmări grave, din cauze independente de voința acestuia și anume datorită intervenției instituției financiare BC,***** SA care adresarea nr.***** din ***** a solicitat radierea gajului depus de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic Republican” conform contractului de ipotecă nr.***** din ***** , precum și ridicarea interdicție de înstrăinare de pe bunul imobil situat pe adresa Republica Moldova, ***** , str. ***** , urmările prejudiciabile prevăzute de norma de încriminare nu și-au produs efect.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Usafii *******, se învinuiește că exercitând în baza Decretului nr.5 din 14.01.***** al Președintelui-interimar al Republicii Moldova, funcția de ministru al sănătății al Republicii Moldova a comis tentativă la exces de putere soldat cu urmări grave,adică a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal caracterizată prin săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

Ulterior, la data de ***** de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov a fost emisă ordonanță de modificare a învinuirii în privința lui Usafii Andrei ***** , învinuindu-l precum că, exercitând în baza Decretului nr.5 din 14.01.***** al Președintelui-interimar al Republicii Moldova, funcția de ministru al sănătății al Republicii Moldova, fiind, în conformitate cu art.123 alin.(3) din Codul penal, precum și a Legii nr.199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, persoană cu funcție de demnitate publică, a comis în complicitate cu șeful Direcției Juridice din cadrul Ministerului Sănătății Ciocchină Ion, directorul general-interimar a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican Popa Serghei, notarul public Anton Tereza și registratorul din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău Olărescu Vadim, tentativa la exces de putere soldat cu urmări grave, în următoarele circumstanțe:

La 24.11.***** între Ministerul Sănătății al Republicii Moldova, IMSP „Spitalul Clinic Republican”, SRL „*****” în calitate de investitor și SRL „*****” în calitate de partener privat, a fost semnat contractul pentru realizarea unui parteneriat public-privat pentru servicii de radiologie și diagnostic imagistic în beneficiul Spitalului Clinic Republican, pe un termen de 12 ani, inițiativa de a contracta derivând din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1116 din 06.12.2010 „cu privire la parteneriatul public-privat pentru prestarea unor servicii de sănătate”, prin care s-a hotărât de a propune parteneriatului public- privat serviciile de radiologie și diagnosticare imagistică, inclusiv încăperile destinate pentru prestarea acestora, din cadrul Instituției medico-sanitare publice Spitalul Clinic Republican, situată pe adresa str. *****.

În scopul realizării intenției sale infracționale, Usafii ***** , conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, prevăzând urmările ei prejudiciabile, dorind în mod conștient survenirea acestora, la ***** , acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu șeful Direcției juridice a

Ministerului Sănătății Ion Ciochină, prin exces de putere, adică contrar prevederilor Capitolului V p. 16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nici o obligație de a îndemni sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea privind administrarea și deținerea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale, a acceptat solicitarea SRL „*****” privind instituirea garanției din numele Ministerului Sănătății pentru BC „*****” SA prin semnarea scrisorii nr.***** „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA, care a fost executată de ***** *****.

În condițiile date, cu bunul imobil cu o suprafață de ***** m², în valoare de ***** lei, amplasat pe adresa ***** str. ***** care aparține cu drept de proprietate exclusivă statului, au fost garantate creditele acordate partenerului privat SRL „*****”. Pe cale de consecință, contribuind la realizarea intenției infracționale a lui Usatî ***** directorul general-interimar a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican Popa Serghei, încălcând prevederile legislative menționate supra, la ***** a încheiat contractual de ipotecă nr.***** cu instituția financiară BC „*****” SA.

În pofida faptului că instituirea ipotecii asupra unui bun proprietate publică, este interzisă în mod expres prin prevederile legislative menționate mai sus, acț*****nd în complicitate cu Usatî ***** notarul public Anton Tereza neverificând legalitatea contractului de ipotecă nr.***** obligație stipulată în art.50 alin.(2) al Legii nr. 1453 din 08.11.2002 cu privire la notariat, a autentificat acest contract, înlăturînd astfel obstacolul pentru înregistrarea în Registrul bunurilor imobiliare, cerință stipulată la art.455 alin.(3) din Codul civil.

Ulterior, registratorul din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău Olărescu Vadim, contribuind cu intenție la realizarea intenției infracț*****le a lui Usatî ***** contrar prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobiliare, a înregistrat contractual de ipotecă în aceeași zi cu nr. *****.

Tot **Usatî ***** *******, în continuarea acțiunilor sale infracț*****le conștientizând consecințele rezultate din contractul de ipotecă din ***** instituita supra bunului imobil situat pe adresa str.***** și anume prevederile din pct.4.1. subpunctul 5) care prevede că „creditorul ipotecar este în drept să inițieze procedura de exercitare a dreptului de ipotecă în cazul în care careva terță persoană inițiază procedura de reorganizare a Garantului ipotecar.”, la 22.12.***** a pus în executare clauzele menț*****te prin emiterea Ordinului nr.***** „cu privire la reorganizarea unor instituții medico-sanitare publice”, prin care a dispus reorganizarea Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican, începînd cu *****.

Astfel, **Usafii *******, prin acțiunile sale intenționate în dreptate nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii de exces de putere soldată cu urmări grave, manifestate prin instituirea ipotecii asupra unui bun proprietate publică în valoare de ***** lei, dar care din cauze independente de voința acestuia nu și-au produs efectul și anume: datorită intervenției instituției financiare BC, ***** SA care prin adresarea nr.***** din ***** a solicitat radierea gajului depus de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic Republican” conform contractului de ipotecă nr.***** din ***** , precum și ridicarea interdicției de înstrăinare de pe bunul imobil situat pe adresa Republica Moldova, ***** , str. N. Testemițanu 29.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Usafii *******, se învinuiește că, a comis tentativa la exces de putere soldat cu urmări grave, infracțiune prevăzută la art.27, art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal caracterizată prin tentativa de săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

Inculpatul **Popa Serghei *******, este pus sub învinuire în baza art. **art.27, art.42 alin(5) art.328 alin.(3) lit.b), d) Cod** pentru faptul că, exercitând în baza ordinului nr. ***** din ***** funcția de director general al IMSP Spitalul Clinic Republican pentru perioada suspendării contractului individual de muncă a dlui ***** Usafii, a comis tentativa la exces de putere prin complicitate în următoarele circumstanțe.

Popa Serghei *****, fiind conducătorul instituției medicale de nivel republican care în virtutea prevederilor art.5 al Legii nr. 411-XIII din 28.03.95 ocrotirii sănătății se află în subordinea Ministerului Sănătății, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usafii ***** , prin semnarea scrisorii nr.***** din ***** „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC, ***** SA, prin care cu bunul imobil cu o suprafață de ***** m², amplasat pe adresa ***** , str.***** , care aparține cu drept de proprietate exclusivă statului, urma să fie garantate creditele acordate partenerului privat SRL „*****”, a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tentativă la exces de putere de către Usafii ***** , prin înlăturarea de obstacole în vederea executării scrisorii nr.***** din ***** , ca urmare a semnării contractului de ipotecă nr.***** la ***** cu instituția financiară BC, ***** SA.

Astfel, **Popa Serghei *******, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, prevăzând urmările ei prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin semnarea contractului de ipotecă nr.***** din ***** , a încălcat prevederile Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și deținerea proprietății publice care stipulează că *unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului*, iar art. 10 al Legii citate,

consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că *bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale.*

Prin semnarea contractului de ipotecă, **Popa Serghei *******, ca conducător al Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Republican” a transmis în ipotecă BC, „*****” SA bunul imobil situat pe adresa, *****, sect.***** și anume: ***** m.p. secția 4, etajul 1 (parter) care constituie *****% din bunul imobil - construcție de cultură și agrement, numărul cadastral *****, cu suprafața la sol ***** m.p. pentru asigurarea executării în termen a obligațiilor care rezultă din contractele de credit nr. ***** din ***** încheiate între BC „*****” SA și SRL „*****” și SRL, „*****”, inclusiv și a penalităților și cheltuielilor de urmărire.

Pe cale de consecință, prin acțiunile sale infracționale, **Popa Serghei *******, a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave, prin înlăturare de obstacole.

Astfel, prin acțiunile sale infracționale **Popa Serghei *******, se învinuiește că exercitând în baza ordinului nr. ***** din ***** funcția de director general al IMSP Spitalul Clinic Republican pentru perioada suspendării contractului individual de muncă a dlui ***** Usatîi, a comis tentativa la exces de putere săvârșită prin complicitate cu urmări grave, adică a comis infracțiunea prevăzută la art. 27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal caracterizată prin săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

Tot, la data de ***** de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov a fost emisă ordonanță de modificare a învinuirii în privința lui **Popa Serghei *******, învinuindu-l precum că, **Popa Serghei *******, exercitând în baza ordinului nr. ***** din ***** funcția de director general al IMSP Spitalul Clinic Republican pentru perioada suspendării contractului individual de muncă a dlui ***** Usatîi, a comis tentativa la exces de putere prin complicitate în următoarele circumstanțe.

Popa Serghei *****, fiind conducătorul instituției medicale de nivel republican care în virtutea prevederilor art.5 al Legii nr. 411-XIII din 28.03.95 ocrotirii sănătății se află în subordinea Ministerului Sănătății, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatîi ***** , prin semnarea scrisorii nr.***** din ***** „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană) adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA, prin care cu bunul imobil cu o suprafață de ***** m², în valoare de ***** lei, amplasat pe adresa *****, str.***** , care aparține cu drept de proprietate exclusivă statului, urma să fie garantate creditele acordate partenerului privat SRL „*****”, a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tentativă la exces de putere de către Usatîi ***** , prin înlăturarea de obstacole în vederea executării scrisorii nr.***** din ***** , ca urmare a semnării contractului de ipotecă nr.***** la ***** cu instituția financiară BC, „*****” SA.

Astfel, **Popa Serghei *******, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, prevăzând urmările ei prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin semnarea contractului de ipotecă nr.***** din ***** , a încălcat prevederile Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat

public-privat din 24.11.***** care prevede că „...Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a indemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și dețatizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale.

Prin semnarea contractului de ipotecă, **Popa Serghei *******, ca conducător al Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Republican” a transmis în ipotecă BC „*****” SA bunul imobil situat pe adresa, *****, sect. ***** și anume: ***** m.p. secția 4, etajul 1 (parter) care constituie *****% din bunul imobil - construcție de cultură și agrement, numărul cadastral *****, cu suprafața la sol ***** m.p. în valoare de ***** lei pentru asigurarea executării în termen a obligațiilor care rezultă din contractele de credit nr. ***** din ***** încheiate între BC „*****” SA și SRL „*****” și SRL „*****”, inclusiv și a penalităților și cheltuielilor de urmărire.

Astfel, **Popa Serghei *******, se învinuiește că a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit.b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave, prin înlăturare de obstacole.

Inculpatul ***** ***** ***** este pus sub învinuire în baza art. 27,art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal al RM pentru faptul că , activând în calitate de șef al Direcției Juridice a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova în baza ordinului nr. ***** din ***** a comis tentativa la exces de putere prin complicitate în următoarele circumstanțe.

***** ***** ***** , primind prin rezoluția ministrului sănătății Usafii ***** , spre executare cererea partenerului privat SRL „*****” care s-a adresat către Ministerul Sănătății cu solicitarea de a examina posibilitatea emiterii unei scrisori de garanție din numele Ministerului Sănătății pentru BC „*****” SA, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usafii ***** ca urmare a aplicării rezoluției din ***** prin care i-a fost transmisă spre executare, având obligația în virtutea funcției deținute de a asigura respectarea rigorilor legale, contrar prevederilor Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a indemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte

bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public, art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că *bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale*, a întocmit răspunsul la cererea partenerului privat din ***** prin scrisoarea nr.***** , „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA., scrisoare care la ***** a fost semnată de către ministrul sănătății Usatîi ***** , în temeiul căreia „Ministerul Sănătății al RM își exprimă acordul de a transmite în ipotecă către BC „*****” SA bunul imobil cu suprafața ***** m2 transmis prin contractul de parteneriat public-privat semnat la ***** pentru reconstrucție, cu nr. cadastral ***** - parter, secția 4, și construcția capitală viitoare pentru realizarea parteneriatului public- privat (suprafața ***** m2) – Anexa 5, separat alipită la secția 4 parter conform certificatului de urbanism informativ ***** din ***** , după înregistrarea acesteia la OCT Chișinău, întru asigurarea rambursării creditului în valoare de ***** lei de către SRL „*****” destinat finisării construcției și a creditului în valoare de ***** mln. Euro de către SRL „*****” destinat procurării utilajului, ce urmează a fi acordate de către BC, „*****” SA.”

Astfel prin acțiunile sale infracț*****le, ***** ***** ***** , se învinuiește că, activând în calitate de șef al Direcției Juridice a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova în baza ordinului nr. ***** din ***** a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tentativă la exces de putere de către ministrul sănătății Usatîi Andrei, prin sfaturi, prestare de informații și prin înlăturare de obstacole ca urmare a întocmirii scrisorii nr.***** , „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adică a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

Tot, la data de ***** de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov a fost emisă ordonanță de modificare a învinuirii în privința lui Ciochină Ion ***** , învinuindu-l precum că, Ciochină Ion ***** activând în calitate de șef al Direcției Juridice a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova în baza ordinului nr. ***** din ***** a comis tentativa la exces de putere prin complicitate în următoarele circumstanțe.

***** ***** ***** , primind prin rezoluția ministrului sănătății Usatîi Andrei, spre executare cererea partenerului privat SRL „*****” care s-a adresat către Ministerul Sănătății cu solicitarea de a examina posibilitatea emiterii unei scrisori de garanție din numele Ministerului Sănătății pentru BC „*****” SA, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatîi ***** ca urmare a aplicării rezoluției din ***** prin care i-a fost transmisă spre executare, având obligația în virtutea funcției deținute de a asigura respectarea rigorilor legale, contrar prevederilor Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau

despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale, a întocmit răspunsul la cererea partenerului privat din ***** prin scrisoarea nr.*****, „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA., scrisoare care la ***** a fost semnată de către ministrul sănătății Usatî ***** , în temeiul căreia „Ministerul Sănătății al RM își exprimă acordul de a transmite în ipotecă către BC „*****” SA bunul imobil cu suprafața ***** m2, în valoare de ***** lei, transmis prin contractul de parteneriat public-privat semnat la ***** pentru reconstrucție, cu nr. cadastral ***** - parter, secția 4, și construcția capitală viitoare pentru realizarea parteneriatului public-privat (suprafața ***** m2) - Anexa 5, separat alipită la secția 4 parter conform certificatului de urbanism informativ ***** din ***** , după înregistrarea acesteia la OCT Chișinău, întru asigurarea rambursării creditului în valoare de ***** lei de către SRL „*****” destinat finisării construcției și a creditului în valoare de ***** mln. Euro de către SRL „*****” destinat procurării utilajului, ce urmează a fi acordate de către BC „*****” SA.”

Astfel, prin acțiunile sale infracționale, ***** ***** ***** , se învinuiește că, a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tentativă la exces de putere de către ministrul sănătății Usatî ***** , prin sfaturi, prestare de informații și prin înlăturare de obstacole ca urmare a întocmirii scrisorii nr.***** , „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană) adică a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit.b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

Inculpatul **Anton Tereza ******* este pusă sub învinuire în baza art. 27,art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal al RM pentru faptul că, activând în calitate de notar public în baza licenței nr.***** ***** , a comis tentativa la exces de putere prin complicitate în următoarele circumstanțe.

Anton Tereza *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatî ***** ca urmare a semnării scrisorii nr.***** din ***** „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” prin care s-a dispus transmiterea în ipotecă către BC „*****” SA, bunul imobil cu suprafața ***** m² situat pe adresa ***** , str. ***** , prevăzând urmările prejudiciabile scontate de acesta și dorind survenirea lor, la ***** a autentificat contractul de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA.

Astfel, **Anton Tereza ******* , a autentificat contractul de ipotecă sus menționat contrar prevederilor art. 41 alin. (1) lit.a) din Legea cu privire la notariat, care prevede că *notarul refuză efectuarea actului notarial în cazul dacă acesta este contrar legii sau nu corespunde cerințelor legale*; art. 19 lit. b) din Legea cu privire la notariat, care prevede că *Notarul are obligația să acorde*

*persoanelor fizice și juridice asistență în exercițiul drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor, să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite; Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale.*

Astfel, prin acțiunile sale infracționale, **Anton Tereza *******, se învinuiește că activând în calitate de notar public în baza licenței nr.***** *****, a contribuit cu intenție la realizarea tentativei la exces de putere de către ministrul sănătății Usatî *****, prin înlăturarea de obstacole, ca urmare a autentificării notariale a contractului de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA, adică a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit.b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

Tot, la data de ***** de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov a fost emisă ordonanță de modificare a învinuirii în privința lui Anton Tereza *****, învinuind-o precum că, **Anton Tereza *******, activând în calitate de notar public în baza licenței nr.***** *****, a comis tentativa la exces de putere prin complicitate în următoarele circumstanțe.

Anton Tereza *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatî ***** ca urmare a semnării scrisorii nr.***** din ***** Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană) prin care s-a dispus transmiterea în ipotecă către BC „*****” SA, bunul imobil cu suprafața ***** m² situat pe adresa *****, str. *****, în valoare de ***** lei, prevăzând urmările prejudiciabile scontate de acesta și dorind survenirea lor, la ***** a autentificat contractul de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA.

Astfel, **Anton Tereza *******, a autentificat contractul de ipotecă sus menționat contrar prevederilor art. 41 alin. (1) lit.a) din Legea cu privire la notariat, care prevede că notarul refuză efectuarea actului notarial în cazul dacă acesta este contrar legii sau nu corespunde cerințelor legale; art. 19 lit. b) din Legea cu privire la notariat, care prevede că Notarul are obligația să acorde persoanelor fizice și juridice asistență în exercițiul drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor,

să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite; Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a indemniza sau despăgubi Partenerul Privada e vor avea nice cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului facin (2) Cod civile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sînt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și deetatzarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale.

Astfel,prin acțiunile sale infracționale, **Anton Tereza *******, se învinuiește că a contribuit cu intenție la realizarea tentativei la exces de putere de către ministrul sănătății Usafii ***** , prin înlăturarea de obstacole, ca urmare a autentificării notariale a contractului de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA, adică a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave

Inculpatul Olărescu Vadim *****, este pus sub învinuire în baza art. 27,art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal al RM pentru faptul că, activînd în calitate de registrator în Direcția înregistrare a Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, filială a Î.S.„Cadastru” a comis tentativa la exces de putere prin complicitate în următoarele circumstanțe.

Olărescu Vadim *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usafii ***** ca urmare a semnării scrisorii nr.***** din ***** , prevăzând urmările prejudiciabile scontate de acesta și dorind survenirea lor, a primit spre executare cererea reprezentantului prin procură eliberată de către directorul interimar al Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Republican”, Ivan Șevciuc din ***** , prin care se solicita înregistrarea ipotecii asupra clădirii în baza contractului de ipotecă nr. ***** din ***** încheiat între directorul general al IMSP Spitalul Clinic Republican, Popa Serghei și instituția financiară BC, „*****” SA.

Astfel, Olărescu Vadim ***** , contrar prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile, care prevede că nu se admite înregistrarea ipotecii în cazurile în care ipotecarea bunului imobil indicat în contract este interzisă de legislație, Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit. e) din

Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că *unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului*, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că *bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale*, la data de *****, a înregistrat dreptul de ipotecă asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****(01) situat pe adresa, *****, str. ***** înregistrare făcută în Registrul bunurilor imobile sub nr. *****.

Astfel, prin acțiunile sale infracționale, **Olărescu Vadim *******, se învinuiește că activând în calitate de registrator în Direcția înregistrare a Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, filială a Î.S., „Cadastru” a contribuit cu intenție la realizarea tentativei la exces de putere de către ministrul sănătății Usatii *****, prin înlăturarea de obstacole, ca urmare a înregistrării dreptului de ipotecă asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****(01), adică a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit.b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

Tot, la data de ***** de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov a fost emisă ordonanță de modificare a învinuirii în privința lui **Olărescu Vadim *******, învinuindu-l precum că, **Olărescu Vadim *******, activând în calitate de registrator în Direcția înregistrare a Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, filială a Î.S., „Cadastru” a comis tentativa la exces de putere prin complicitate în următoarele circumstanțe.

Olărescu Vadim *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatii ***** ca urmare a semnării scrisorii nr.***** din *****, prevăzând urmările prejudiciabile scontate de acesta și dorind survenirea lor, a primit spre executare cererea reprezentantului prin procură eliberată de către directorul interimar al Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Republican”, Ivan Șevciuc din *****, prin care se solicita înregistrarea ipotecii asupra clădirii în baza contractului de ipotecă nr. ***** din ***** încheiat între directorul general al IMSP Spitalul Clinic Republican, Popa Serghei și instituția financiară BC, „*****” SA.

Astfel, **Olărescu Vadim *******, contrar prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile, care prevede că nu se admite înregistrarea ipotecii în cazurile în care ipotecarea bunului imobil indicat în contract este interzisă de legislație, Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public- privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) interes public; art. 3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că *unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului*, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că *bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale*, la data de *****, a înregistrat dreptul de ipotecă

asupra bunului imobil cu nr. cadastral ***** (01) situat pe adresa, *****, str. *****, înregistrare făcută în Registrul bunurilor imobile sub nr. *****, în valoare de ***** lei.

Astfel, prin acțiunile sale infracționale, **Olărescu Vadim *******, se învinuiește că, a contribuit cu intenție la realizarea tentativei la exces de putere de către ministrul sănătății Usatii *****, prin înlăturarea de obstacole, ca urmare a înregistrării dreptului de ipotecă asupra bunului imobil cu numărul cadastral ***** (01), în valoare de ***** lei, adică a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

În cadrul ședinței de judecată, **inculpatul Usatii ***** *******, nu sa prezentat, însă a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa D-lui. Vina nu și-a recunoscut-o. (f.d.239, vol.7) **Inculpatul Popa Serghei *******, în cadrul ședinței de judecată a relatat că, nu cunoaște inculpații din sală, sunt doar cunoscuții din momentul ce se prezentau în cadrul ședințelor de judecată.

A activat în calitate de Vice director al Spitalului Clinic Republican în perioada 2009-2015 și cunoaște de ce esre învinuit. Învinuirea nu o recunoaște, nu a comis infracțiunea imputată D-lui, deoarece aceasta infracțiune nu poate fi comisa prin tentativă, nu consideră oportun să depună alte declarații.

Inculpatul *** ******* în cadrul ședinței de judecată a relatat că nu cunoaște inculpații din sală, sunt doar cunoscuții din momentul ce se prezentau în cadrul ședințelor de judecată.

A activat în calitate de Șef al Direcției Juridice al Ministerul Sănătății în perioada de timp 01 septembrie 2008-31 decembrie 2014.

Se consideră nevinovat nu-și recunoaște învinuirea înaintată, dat fiind faptul că procurorul a aplicat un articol de tentativă la comiterea infracțiunii care nu există în legislație și nu are rost sa mai depună careva explicații.

Inculpata Anton Tereza ***** în cadrul ședinței de judecată a relatat că, nu cunoaște inculpații din sală, sunt doar cunoscuții din momentul ce se prezentă în cadrul ședințelor de judecată.

A activat și activează în continuare în calitate de notar din anul ***** până la momentul de față. Nu-și recunoaște vina și nu se consideră vinovată în ceea ce i se încredințează, reiterând că nu există art. 27 CP, adică tentativă la exces de putere de către o persoana cu funcție de demnitate publică consideră inoportun ca să depună careva explicații pe cauza dată. Nu a făcut careva declarații la ancheta preliminară, îi este clară învinuirea, doar în ceea ce i se învinuiește

Inculpatul Olărescu Vadim ***** în cadrul ședinței de judecată a relatat că, la fel nu cunoaște inculpații și nici nu se află în nici o relație cu dumnealor, îi cunoaște doar din momentul când sa început acest proces. Din anul ***** și până în prezent activează în calitate de registrator la Serviciul Teritorial Chisinau Agentia Servicii Publice, nu-și recunoaște vina, consideră că învinuirea de tentativă la infracțiunea imputată nu este actuală la momentul de față și nu dorește să depună careva explicații pe cauza dată.

Întru susținerea vinovăției inculpaților Usatii *** *******, vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.328 alin.(3) lit.b), d) Cod penal, Popa Serghei ***** , vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d)

din Codul penal - *** *****, vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal, Anton Tereza *****, vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), 1) din Codul penal și Olărescu Vadim *****, vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal , *acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe:***

Martorul **Beregoi Valerii *****, care în cadrul ședinței de judecată** instanței a explicat că, cunoaște inculpații Usatîi ***** și Popa Serghei, au fost în relații de serviciu. La moment activează în calitate de director la compania „Vivamed Internațional”.

În anii *****_***** când se studia proiectul de parteneriat public privat, D-lui lucra în calitate de director econom prin cumul la SRL. „*****”. A participat la calculele preventive în acest proiect care ulterior au fost folosite pentru elaborarea planului de business. După aceasta, practic el nu a mai fost ocupat în acest proiect. A participat la indicația directorului SRL „*****”, domnul Valeriu Gladun la o comisie de mediere din cadrul Ministerului Sănătății, unde sau discutat unele probleme ce țin de relațiile Spitalului Clinic Republican și SRL „*****”. Pe parcursul anilor *****-2020 uneori participa la analiza rezultatelor economice a companiei SRL „*****”. Tot ce poate să spună despre acest proiect. SRL „*****” este un centru diagnostic care se ocupa cu investigația la aparatele tomograf, laborator, rezonanța magnetică, ultrasonografie, practic este cu un profil cum este și „*****” SRL, SRL „*****” a fost inițiatorul și investitorul la proiectul „*****”.Au participat la ședința comisiei de mediere directorul Spitalului Clinic Republican, domnul Cebotari, directorul SRL „*****” domnul Ion Șevciuc, juristul Spitalului Clinic Republican, reprezentanții Ministerului Sănătății. S-a discutat mai mult despre cheltuielile și construcțiile care le-au efectuat SRL...*****" supra proiectului care a fost preconizat. Decizii nu s-au luat. S-a propus de mai studiat această întrebare ca să fie anunțată comisia de mediere la următoarea ședință. Nu-și amintește să se discute despre acest aspect. El nu participa la acea discuție, această întrebare se discuta în sediul Centrului diagnostic „*****” SRL cu participarea directorului SRL „*****” și directorul „*****” SRL D-lui nu-i este cunoscută învinuirea adusă lui Popa Sergiu.

Martorul ******, **care în cadrul ședinței de judecată** instanței a explicat că, cunoaște o parte din inculpați, au fost în relații de serviciu. Activează în calitate de director medical la „Farmcomplex Prim” SRL activitatea medicina de familie, este un centru medical privat. Referitor la implementarea parteneriatului public privat a explicat că , în anul ***** nu activa în cadrul Ministerului Sănătății. Activează din anul ***** în calitate de Vice- Ministru al Ministerului Sănătății. În anul ***** a avut loc o comisie de mediere care avea statut consultativ, iar el a prezidat această comisie, dar necunoscând subiectele a invitat specialiștii din cadrul Ministerului Sănătății care erau la curent cu subiectul respectiv. La ședința de mediere nu ține minte numele reprezentații agenților economici, cunoaște că din cadrul Ministerului Sănătății au participat șeful Direcției juridice domnul *****, și de la contabilitate, domnul *****. Nu ține minte dacă au fost luate careva decizii la comisia de mediere. La comisia de mediere a participat domnul *****. Nu ține minte dacă la ședința comisiei de mediere s-a pus în discuție instituirea ipotecii asupra spațiului în mărime de ***** metri pătrați de la parterul Spitalului Clinic Republican Nu cunoaște cine a fost inițiatorul convocării ședinței comisiei de mediere. Ceia ce este indicat în procesul verbal la ancheta preliminară este corect în ce privește participanții la comisia de mediere. Uneori la comisii participă și

reprezentanții Direcției juridice, în cazul dat a participat domnul ***** conform procesului verbal al urmăririi penale.

Martorului *****, care în cadrul ședinței de judecată instanței a explicat, că, dintre inculpații din sală îl cunoaște doar pe Olărescu Vadim, și sunt în relații de serviciu. În anul ***** a activat ca șef al direcției asistență juridică și metodologică a întreprinderii de stat cadastru. În atribuțiile sale de serviciu intrau să ofere consultații metodologic registratorilor din oficiile cadastrale teritoriale, la fel și verificarea activității registratorilor. Pentru înregistrarea dreptului de proprietate a unui imobil mai întâi trebuie să fie depusă o cerere din partea proprietarului, la fel în această cerere trebuie să fie anexat documentul ce confirmă dreptul documentului de proprietate, este prevăzut în art. 26 al Legii Cadastrului bunurilor imobile. Conform art. 296 al CC, nu pot fi gajate bunurile din domeniul public, dar este în cazul în care documentele confirmative este indicat că acesta proprietate se referă la domeniul public. Registratorul nu este obligat să verifice, dacă proprietatea se atestă la domeniul public. Poate să explice faptul dat print-un exemplu cum sunt filtrare bunurile publice gajate, în prezent în registrul bunurilor imobile este indicat doar în privința terenurilor cu destinația agricolă, care sunt indicate în lista confirmată de Lega nr.668/1995, referitor la alte obiecte domeniul public nu a fost stabilit, ordinea de distribuire a proprietății în sfere a fost stabilit în art. 10¹ al Legii nr. 121/2007, modificările au fost făcute în anul *****, conform acestei norme, Guvernul trebuia să stabilească ordinea de delimitare a proprietății pe domenii, dar hotărârea Guvernului nu a fost adoptată, dar în 2018 a fost adoptată Legea nr. 29 privind delimitare a proprietății pe domenii, de aceea registratorul în anul ***** nu avea posibilitatea să știe la care domeniu se atribuie bunul gajat, specificat în contractul de ipotecă, prezentat pentru a fi înregistrat dreptul ipotecar. În procedura de înregistrare nu este prevăzut solicitări referitor la careva declarații despre domeniul bunului ipotecat. D-ei nu cunoaște ce trebuie să verifice notarul în afară de legalitatea documentelor, dar a atras atenția la faptul că până în prezent nu este delimitată bunurile proprietății publică pe domenii. Registratorului nu trebuia să-i apară careva suspiciuni, că este sau nu acest bun din domeniul public, deoarece el se conduce de datele din documentele care sunt prezentate pentru înregistrare. Informația despre domeniul public este inclusă în registru dacă ea este indicată în documentele confirmative. Dacă acest bun face parte din domeniul public, el trebuie să fie indicat în registrul bunurilor imobile. La data înregistrării contractului de ipotecă a bunului imobil, registrul bunurilor imobile că acest bun nu făcea parte din proprietatea statului în domeniul public. Informația din registrul bunurilor imobile se prezumă că este autentică până la proba contrară. La data înregistrării contractului de ipotecă nu au existat condiții, impedimente care îi împiedecau la moment registratorul de a înregistra bunul. Refuzul neîntemeiat a registratorului prevede sancționarea disciplinară, el a încălcat obligațiile sale de serviciu. Informația din extrasul din registrul bunurilor imobile prezentă pentru notar o informație autentică, informația care se conține în extras, la fel este autentică pentru notar, extrasul se ia din registru deci informația este asemănătoare. Informația care se conține în registrul bunurilor imobile transpusă în extras, notarul nu a avut temei de a refuza la autentificare contractului. Informația care se conține în registrul bunurilor imobile transpusă în extras, se prezumă a fi autentifică și pentru Spitalul Republican, dar Ministerul trebuie să ne ofere informația dacă bunul este din domeniul public. Informația care se conține în registrul bunurilor imobile transpusă în extras, se prezumă a fi autentifică și pentru Ministerul Sănătății și Directorul Spitalului Republican, deoarece este o informație publică.

La data încheierii contractului, înregistrării acestuia nu au existat interdicții privitor la bunul transmis în ipotecă, nu se interzicea înregistrarea. Cu referire la bunul din str. ***** nu a avut loc delimitarea bunului după domeniul public, la ziua de azi nu există informație în registru dacă acest bun se atribuie domeniului public. Bunul care constituie obiectul contractului de ipotecă a fost și este proprietatea statului. La moment bunul nu este atribuit la domeniul public. Înregistrarea în registru bunurilor imobile se efectuează la cererea proprietarului, conform art. 26 din Legea Cadastrului bunurilor imobile. Organului abilitat care înregistreze cererile referitor la dreptul de proprietate pe bunurile imobile în domeniul public le înaintează reprezentantul împuternicit sau Ministerul sau întreprinderea care se află în sistemul acestui minister.

Registratorul în anul ***** careva mecanisme legale de a verifica domeniul public nu erau stabilite, deoarece nu era de competența registratorului. Acte normative speciale de care se conduce registratorul sunt Legea Cadastrului bunurilor imobile și actele normative care reglementează dreptul asupra bunurilor imobile, de exemplu la înregistrarea ipotecară, trebuie să se conducă și de Legea privind ipoteca. Activitatea registratorului este reglementată de Regulamentul registratorului care este aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1030 din *****. Registratorul nu este persoană cu demnitate publică.

Martorul ***** ,care în cadrul ședinței de judecată instanței a explicat, că cunoaște inculpații și nu se află nici într-un fel de relații cu Dumnealor. Cu 7 ani în urmă activa în calitate de Șef Direcție parteneriat public în cadrul Agenției Proprietății Publice și în obligațiunile sale intra asistarea, coordonarea proiectelor la nivel național și asistarea partenerelor publici în definirea și constituirea proiectelor.

Din câte își aduce aminte, contractul a fost încheiat între Spitalul Republica și SRL,, ***** ,iar scopul era prestarea serviciilor de diagnostic. Proiectul nu-l țin minte. Din câte cunoaște D-lui, parteneriatul a fost încheiat în formă legală. Procedurile au fost respectate în totalitate de către partenerul public. Nu cunoaște, dacă a fost gătat sau nu un bun imobil. Bunurile din domeniul public pot fi incluse în circuit economic în anumite condiții legale. Cine a fost membru al grupul de lucru de coordonare nu-și aduce aminte, la fel nu ține minte dacă a participat; ori în grupul de lucru, ori în comisie a participat, însă nu cunoaște în care anume. Nu-și aduce aminte atribuțiile sale în cadrul grupului de lucru sau a comisiei, la fel nu-și aduce aminte dacă a semnat careva acte legate de acest parteneriat public, probabil procese- verbale, în rest nu-și aduc aminte. În ediția existentă nu cunoaște, care este cauza dată. Nu a lucrat cu datele cadastrale și nu cunoaște. Din momentul din care a spus că nu ține minte, nu poate da acum apreciere acestui proiect, cât și nu dispune în cadrul realizării proiectului de parteneriat public privat au fost cauzate prejudicii statului sau nu. Nu-și aduce aminte, care au fost clauzele legale la momentul constituirii proiectului.

A cunoscut faptul că, într-o oarecare măsură proprietar a bunului devine persoana asupra căreia este înregistrat dreptul de proprietate. Din câte înțelege el în formă legală și atât timp cât proiectul a fost aprobat de către Guvern a fost vorba de un serviciu și nu un bun, obiect a parteneriatului public, de aceea referitor la întrebările referitor la statutul bunului înregistrării, nu poate răspunde pe motiv că a trecut, foarte mult timp de când a fost semnat contractul și nu-și aduc aminte informațiile de care îl întreabă.

Nu-și aduce aminte, dacă construcția din str. ***** este atribuită la domeniul public al statului, și nici la moment nu cunoaște, dacă acest bun a fost atribuit la categoria domeniului privat

sau public. Nu dispune de informația precum că în cadrul proiectului de parteneriat public sau privat a fost cauzat careva prejudicii statului

MIJLOACELE MATERIALE PEZENTATE DE ACUZATORUL DE STAT;

Proces-verbal de cercetare din *****, prin care au fost cercetate documentele ridicate la ***** de la Ministerul Sănătății, astfel a fost cercetat Ordinul Ministerului Sănătății nr. ***** din ***** „Cu privire la aprobarea Foii de parcurs: Accelerarea reformelor: abordarea necesităților din domeniul sănătății prin politici investiționale”.

Prin cercetare se constată că este semnat din numele ministrului ***** Usatfi. Ordinul este expus pe o filă, totodată conține o anexă care reprezintă Foaia de parcurs „Accelerarea reformelor: abordarea necesităților din domeniul sănătății prin politici investiționale” fiind expusă pe 16 (șaisprezece) file.

Fiind cercetat conținutul ordinului se constată că acesta se bazează pe prevederile Politicii Naționale de Sănătate a R. Moldova pentru anii 2007-2021, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 886 din 06.08.2007, a Strategiei de dezvoltare a sistemului sănătății în perioada 2008-2017, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 1471 din 24 decembrie 2007, în temeiul prevederilor Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, în scopul realizării procesului de reformare a sistemului sănătății.

Partea dispozitivă conține 4 puncte prin care: punctul 1 - a fost aprobată Foaia de parcurs sus indicată; punctele 2-4 se referă la subdiviziunile Ministerului Sănătății care urmează să asigure realizarea, analizarea, monitorizarea evaluarea și controlul acțiunilor prevăzute de Foaia de parcurs.

Fiind cercetată Foaia de parcurs care reprezintă Anexa nr.1 la ordinul sus menționat s-a stabilit că, aceasta conține 9 capitole și un plan de acțiuni din 37 de puncte.

Conform capitolului IV, p. 31, 10), Ministerul Sănătății a preconizat următoarele direcții de acțiune: „Instituirea managementului administrativ comun al Spitalului Clinic Republican, Institutului Cardiologic, Institutului Oncologic, Institutului de Neurologie și Neurochirurgie și Centrul Republican de Diagnosticare Medicală.

Prin cercetarea planului de acțiuni: privind realizarea Foii de parcurs sus menționate s-a stabilit că, punctul 12 prevede: „Instituirea managementului administrativ comun al Spitalului Clinic Republican, Institutului Cardiologic, Institutului Oncologic, Institutului de Neurologie și Neurochirurgie și Centrul Republican de Diagnosticare Medicală. Termenul de realizare al acestor acțiuni fiind stabilit pentru trimestrul IV, *****.(vol.VI f.d. 21-22);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din ***** în conformitate cu care au fost examinate documentele ridicate de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, și anume contractul de ipotecă nr. ***** din ***** (V.I. f.d. 36-49) încheiat între BC „*****”SA în persoana directorului adjunct al filialei „*****”, ***** și IMSP „Spitalul Clinic Republican” în persoana administratorului Popa Serghei, în conformitate cu care „Garantul ipotecar” (IMSP „Spitalul Clinic Republican”) transmite în ipotecă Creditorului ipotecar (BC „*****” SA) bunul imobil, situat pe adresa: Republica Moldova, ***** str. ***** și anume ***** m.p. secția 4, etajul 1 (parter) care constituie *****% din bunul imobil - construcție de cultură și agrement, numărul cadastral ***** , cu suprafața la sol ***** ,6 m.p.....” și alte documente aferente înregistrării ipotecii asupra bunului imobil cu nr. cadastral ***** situat pe adresa ***** , str. ***** .

Prin examinare s-a constatat că contractul de ipotecă conține următoarele clauze contractuale:

p.1.1 „Creditorul ipotecar” a acordat Debitorilor „*****” SRL „Garantul ipotecar este conștient de faptul că în cazul în care Debitorul nu va exercita sau va exercita neconștient obligatiunile asumate conform contractelor de credit, „Creditorul ipotecar” va satisface creanțele din contul averii gajate de către ei”;

p. 1.2 pentru asigurarea executării în termen a obligațiilor, indicate în p.1.1,„Garantul ipotecar” transmite în ipotecă Creditorului ipotecar bunul imobil, situat pe adresa: Republica Moldova, *****, str. ***** și anume ***** m.p. secția 4, etajul 1 (parter) care constituie *****% din bunul imobil construcție de cultură și agrement, numărul cadastral *****, cu suprafața la sol *****,6 m.p. ...”

p. 1.5,Ipoteca constituită garantează restituirea în termenul prevăzut de contractul de credit a resurselor creditare precum și a penalităților și prejudiciilor cauzate prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către Debitor a condițiilor contractului de credit.”

p. 2.2 garantul ipotecar este conștient de riscul pierderii dreptului de proprietate asupra bunului ipotecat în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare a obligației garantate.”

p. 4.1. „creditorul ipotecar este în drept să inițieze procedura de exercitare a dreptului de ipotecă

5) careva terță persoană inițiază procedura de reorganizare a Garantului ipotecar.”

p. 4.2 Dreptul de ipotecă poate fi executat prin următoarele metode:

vânzarea bunului imobil ipotecat unei terțe persoane de către creditorul ipotecar sau de către orice altă persoană împuternicită de creditorul ipotecar;

vânzarea bunului imobil ipotecat sub controlul instanței de judecată;

achiziționarea bunului ipotecat de către creditorul ipotecar;

luarea în posesie a bunului imobil ipotecat de către creditorul ipotecar în vederea administrării.

p. 5.1 prezentul contract acționează până la stingerea tuturor obligațiilor garantate prin ipotecă.(Vol.I, f.d. 50-52);

Proces-verbal de ridicare din 17 ***** a Scrisoarei Ministerului Sănătății nr. ***** din 15 noiembrie ***** semnată de către Ministrul ***** Usatîi, adresarea partenerului privat SRL „*****” nr. 07/*****, copia contractului de parteneriat public-privat din ***** și alte documente aferente emiterii scrisorii nr. ***** din 15 noiembrie *****, ridicate la Ministerul Sănătății al Republicii Moldova.(Vol.I, f.d. 50-144);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din ***** în conformitate cu care au fost examinate documentele ridicate de la Ministerul Sănătății al Republicii Moldova în baza procesului-verbal de ridicare din 17 *****,prin examinare s-a constatat că:

Scrisoarea Ministerului Sănătății nr. *** din 15 noiembrie ******* „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr. 1 ***** a BC „*****” SA are următorul conținut:

„Ministerul Sănătății al RM își exprimă acordul de a transmite în ipotecă către BC „*****” SA bunul imobil cu suprafața ***** m2 transmis prin contractul de parteneriat public-privat semnat la ***** pentru reconstrucție, cu nr. cadastral ***** - parter, secția 4...” fiind semnată de către Ministrul Andrei Usatîi;

Scrisoarea SRL „***” nr. 07/***** adresată Ministerului Sănătății al Republicii Moldova**, d-lui Ministru Usatîi *****, are următorul conținut: „.....La cerința Băncii Comerciale de a asigura rambursarea sumelor investite de către SRL „*****” într-o construcție ce nu-i aparține cu drept de proprietate cu gajarea construcției viitoare înregistrată corespunzător, intervenim cu rugămintea de a examina posibilitatea emiterii unei scrisori de garanție din numele Ministerului Sănătății pentru Banca Comercială „*****” după modelul prezentat în anexa de către Bancă.....” fiind semnată de către directorul general al SRL „*****” I. Șevciuc.

Copia contractului de parteneriat public-privat din ***** pentru realizarea unui parteneriat public-privat pentru servicii de radiologie și diagnostic imagistic în beneficiul Spitalului Clinic Republican, conține următoarele clauze contractuale:

Capitolului V „Proprietatea asupra bunurilor și drepturile de proprietate intelectuală art. 16, Bunurile proiectului” „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nici o obligație de a indemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”

Capitolul XIV „Diverse” art. 42 „Cesiune-garanție” pct. 42.3 - „...Partenerul privat este îndreptățit să constituie o garanție asupra Echipamentului și asupra creanțelor sale din prezentul Contract sau din Contractul CNAM cu scopul de a obține finanțare pentru Proiect cu condiția să obțină acordul prealabil dat în scris a Ministerului și a Spitalului.....”(Vol.I, f.d. 147-148);

Proces-verbal de ridicare din ***** prin care s-au ridicat copiile autentificate a documentelor aferente perfectării, încheierii și autentificării contractului de ipotecă nr. ***** din 11 decembrie ***** încheiat între BC „*****” SA și IMSP „Spitalul Clinic Republican” și extrasul din Registrul de evidență a actelor notariale ce se referă la tranzacția respectivă, ridicate de la notarul public Anton Tereza (Vol.I, f.d. 150-169);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din ***** în conformitate cu care au fost examinate documentele ridicate de la notarul public Anton Tereza, și anume, copiile autentificate ale documentelor aferente perfectării, încheierii și autentificării contractului de ipotecă nr. ***** din 11 decembrie ***** încheiat între BC „*****”SA și IMSP „Spitalul Clinic Republican” și extrasul din Registrul de evidență a actelor notariale ce se referă la tranzacția respectivă.

Prin examinare s-a constatat că, „în vederea autentificării notariale a contractului de ipotecă nr. ***** din 11 decembrie ***** încheiat între BC „*****” SA și IMSP „Spitalul Clinic Republican”, notarului public Anton Tereza i-a fost prezentată scrisoarea Ministerului Sănătății nr. ***** din *****, „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” semnată de ministrul Andrei Usatîi și alte documente aferente cum ar fi procură, extras din Registrul de stat al persoanelor juridice, declarațiile persoanelor fizice și juridice în vederea ipotecării bunului imobil și altele.(Vol.I, f.d. 170-173);

Procesul-verbal de ridicare din 12***** prin care a fost ridicată scrisoarea Ministerului Sănătății nr. ***** din *****, „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)”, semnată de ministrul Andrei Usatîi, în original, prezentată notarului în vederea autentificării contractului de ipotecă, de la notarul public Anton Tereza.(Vol.I, f.d. 175-176);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din 13***** în conformitate cu care a fost examinată scrisoarea Ministerului Sănătății nr. ***** din *****, „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)”, prezentată notarului în scopul autentificării contractului de ipotecă nr. ***** din *****. Prin examinare s-a constatat că scrisoarea Ministerului Sănătății nr. ***** din *****, „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)”, prezentată notarului în scopul autentificării contractului de ipotecă nr. ***** din ***** are următorul conținut: „Ministerul Sănătății al RM își exprimă acordul de a transmite în ipotecă către BC,*****” SA bunul imobil cu suprafața ***** m2 transmis prin contractul de parteneriat public-privat semnat la ***** pentru reconstrucție, cu nr. cadastral *****.01 - parter, secția 4, și construcția capitală viitoare pentru realizarea parteneriatului public-privat (suprafața ***** m2) Anexa 5, separat alipită la secția 4 parter conform certificatului de urbanism informativ ***** din *****, după înregistrarea acesteia la OCT Chișinău, întru asigurarea rambursării creditului în valoare de ***** lei de către SRL, *****” destinat finisării construcției și a creditului în valoare de ***** mln. euro de către SRL „*****” destinat procurării utilajului, ce urmează a fi acordate de către BC „*****” SA, fiind semnată de către Ministrul Andrei Usafii cu ștampila umedă a Ministerului Sănătății al RM.(vol. I, f.d.177);

Procesul-verbal de ridicare din 29 *****, prin care a fost ridicat copiile autentificate din dosarul de creditare al „*****” SRL în baza contractului de credit nr. ***** din *****, copiile autentificate din dosarul de creditare a SRL „*****” în baza contractelor de credit nr. ***** din *****, nr. ***** din *****, nr. ***** din ***** și extrasele din conturile de creditare ale agenților economici „*****” SRL (IDNO *****) și „*****” SRL (IDNO *****), ridicate de la BC „*****”SA.(Vol.II, f.d. 5-204);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din 15 ***** în conformitate cu care au fost examinate documentele ridicate de la BC „*****” SA: copiile autentificate din dosarul de creditare al „*****” SRL în baza contractului de credit nr. ***** din *****, copiile autentificate din dosarul de creditare a SRL „*****” în baza contractelor de credit nr. ***** din *****, nr. ***** din *****, nr. ***** din ***** și extrasele din conturile de creditare ale agenților economici „*****” SRL (IDNO *****) și „*****” SRL (IDNO *****). În cadrul examinării s-a constatat că: În baza cererii din 12 octombrie *****, SRL „*****”, s-a adresat către BC „*****” SA cu solicitarea acordării unei linii de credit în sumă de ***** lei pe un termen de 60 luni, necesară pentru completarea mijloacelor circulante, returnarea împrumuturilor și efectuarea investițiilor, inclusiv finisarea construcției *****lui medical imagistic amplasat în Spitalul Clinic Republican, iar întru asigurarea rambursării creditelor solicitate, SRL „*****” a propus:

- ipoteca bunului imobil, situat pe adresa Republica Moldova, *****, str. ***** și anume: ***** m.p. secția nr.4, etajul 1 (parter) care constituie *****% din bunul imobil construcție de cultură și agrement, nr. cadastral ***** , cu suprafața la sol ***** m.p.;

- gajul asupra tuturor drepturilor reale asupra bunului viitor - construcția capitală viitoare cu suprafața de aproximativ ***** m.p.-anexa, separat alipită la secția 4 parter amplasat pe adresa str. *****.

și suplimentar

- Cesiunea încasărilor în conturile curente (în lei/valutare) ale „*****” SRL deschise la BC,*****” SA;

- Fidejusiunea companiei „*****” SRL;
- Fidejusiunea companiei „*****” SRL;
- Fidejusiunea companiei „*****” SRL;

- Utilaj medicinal ce urmează a fi procurat conform contractului de furnizare nr. ***** din 31 ***** ***** cu compania ***** și produse software/hardware ce urmează a fi procurate conform contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din 30.08.***** încheiat cu compania „*****” SRL.

Propunerea respectivă a fost enunțată și în planul de afaceri al SRL „*****”, prezentat BC „*****” SA în scopul obținerii creditului.

În baza cererii din 12 octombrie ***** , SRL „*****”, s-a adresat către BC „*****” SA cu solicitarea acordării unei linii de credit în sumă de ***** euro pe un termen de 60 luni, necesară pentru efectuarea investițiilor inclusiv procurarea utilajului diagnostic, iar întru asigurarea rambursării creditelor, SRL „*****” a propus:

- ipoteca bunului imobil, situat pe adresa Republica Moldova, ***** , str. ***** și anume: ***** m.p. secția nr.4, etajul 1 (parter) care constituie *****% din bunul imobil - construcție de cultură și agrement, nr. cadastral ***** , cu suprafața la sol ***** m.p.;

- gajul asupra tuturor drepturilor reale asupra bunului viitor – construcția apitală viitoare cu suprafața de aproximativ ***** m.p.-anexa, separat alipită la secția 4 parter amplasat pe adresa str. *****;

și suplimentar

- Cesiunea încasărilor în conturile curente (în lei/valutare) ale „*****” SRL deschise la BC „*****” SA;

- Fidejusiunea companiei „*****” SRL;
- Fidejusiunea companiei „*****” SRL;
- Fidejusiunea companiei „*****” SRL;

- Utilaj medicinal ce urmează a fi procurat conform contractului de furnizare nr. ***** din 31 ***** ***** cu compania ***** și produse software/hardware ce urmează a fi procurate conform contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din 30.08.***** încheiat cu compania „*****” SRL.

Propunerea respectivă a fost enunțată și în planul de afaceri al SRL „*****”, prezentat BC „*****” SA în scopul obținerii creditului(Vol.II, f.d. 205-226);

Procesul-verbal de ridicare din 06 *****, prin care a fost ridicat procesul-verbal al ședinței Comisiei de mediere pentru implementarea proiectului de parteneriat public-privat din 17.10.***** , procesul-verbal al ședinței Comisiei de mediere pentru implementarea proiectului de parteneriat public-privat din 22.01.***** și ordinul nr. ***** din 22.12.***** cu privire la reorganizarea unor instituții medico-sanitare publice și alte documente aferente, ridicate de la Ministerul Sănătății al Republicii Moldova.(Vol.I, f.d. 186-236);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din 06***** în conformitate cu care au fost examinate documentele ridicate de la Ministerul Sănătății și anume: procesul-verbal al ședinței Comisiei de mediere pentru implementarea proiectului de parteneriat public-privat din 17.10.***** , procesul-verbal al ședinței Comisiei de mediere pentru implementarea proiectului de parteneriat public-privat din 22.01.***** și ordinul nr. ***** din 22.12.***** cu privire la reorganizarea unor instituții medico-sanitare publice și alte documente aferente.

Procesul-verbal ședinței Comisiei de mediere pentru implementarea proiectului de parteneriat public-privat din 22.01.***** care conține raportul ministrului Andrei Usatî referitor la faptul că: SRL „*****” a venit cu rugămintea în adresa Ministerului Sănătății pentru a permite plasarea în gaj a parterului (*****m2), acordat prin contractul PPP și reconstruit de SRL „*****”. Caracterul temporar până la 01 *****, adică până la importul utilajelor medicale aferente Proiectului de Parteneriat Public-Privat, a fost convenit de către părți în mod verbal, deoarece imediat ce utilajele vor fi importate vor fi gajate instituțiilor financiare, gajul asupra suprafeței de ***** m2 fiind radiat. În ședința Comisiei de Mediere din 17.10.***** s-au prezentat doar argumentele activității proiectului care se află la etapa finală de dare în exploatare...”

Ordinul nr. ***** din 22.12.***** cu privire la reorganizarea unor instituții medico-sanitare publice semnat de ministrul sănătății Andrei Usatî are următorul conținut: „Se reorganizează, începând cu data de *****, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Republican prin absorbția Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Cardiologie și Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Neurologie și Neurochirurgie.”(Vol.I, f.d. 237-244);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din 13*****, în conformitate cu care a fost examinată copia certificatului nr. 11/2 985 din ***** adresat de către directorul-adjunct al filialei „*****” BC „*****” SA Alexandru Florica în adresa Organului Teritorial Cadastral Chișinău, în cadrul cercetării căruia s-a constatat că are următorul conținut:

„.....filiala „*****” a BC „*****” SA solicită radierea gajului depus de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic Republican” conform contractului de ipotecă nr. ***** din *****.

Rugăm să fie ridicată interdicția de înstrăinare de pe bunul imobil, situat pe adresa Republica Moldova, *****, sect. *****, str. *****, și anume:

- ***** m.p. secția 4, etajul 1 (parter) care constituie *****% din bunul imobil - construcție de cultură și agrement, numărul cadastral *****, cu suprafața la sol ***** m.p.(Vol.I, f.d.248);

Procesul-verbal de ridicare din 13*****, prin care a fost ridicată copia Registrului bunurilor imobile nr. *****, de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.(Vol.II, f.d. 228-231);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din 14*****, în conformitate cu care a fost examinată copia Registrului bunurilor imobile nr. *****, ridicată de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău în baza procesului-verbal de ridicare din 13*****. Prin cercetare s-a constatat că Registrul conține următoarele înscrieri:

Bunul imobil: Teren, numărul cadastral *****, adresa *****, sect. *****, str. *****, suprafața ***** ha; Bunul imobil: Construcție numărul cadastral *****.01, adresa *****, sect. *****, str. *****, Mod de folosință: Construcție de cultură și agrement, Suprafața ***** ,6 m.p.

Dreptul de proprietate asupra bunului imobil: Bunul imobil: *****, *****.01, cota parte 1.0, Proprietarul Republica Moldova, Temeiul înscrierii: Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25.02.1998, data înregistrării 05.04.2004. La capitolul Interdicții careva informații nu sunt.

Ultimele înregistrări au fost efectuate de către Registratorul Olărescu Vadim la data de 24.01.***** (Vol.II, f.d. 232-233)-

APRECIEREA INSTANȚEI;

Deci, instanța urmează a fi specificat că, în corespundere cu art. 51 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, procurorul este persoana care, în limitele competenței sale, exercită sau, după caz,

conduce în numele statului urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanță, exercită sau, după caz, conduce și alte atribuții prevăzute de prezentul cod.

Procurorul care participă la judecarea cauzei penale are funcție de acuzator de stat. În cursul judecării cauzei, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acumulate de organul de urmărire penală.

Reprezentarea învinuirii în instanțele judecătorești constituie o atribuție constituțională de bază a procurorului. Această activitate urmează a fi desfășurată la un înalt nivel profesional, contribuind real și eficient la justa examinare a cauzelor penale, în scopul protejării persoanei, societății și statului de atentatele criminale, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie condamnată.

Procesul judiciar penal servește drept garanție pentru stabilirea adevărului, datorită principiului contradictorialității, adică al confruntării a două părți opuse prin polemică, argumente când fiecare circumstanță se examinează, iar fiecare probă se verifică atât prin prisma acuzării, cât și a apărării.

Reprezentând învinuirea de stat, procurorul se călăuzește de dispozițiile legii și de propria sa convingere bazată pe probele cercetate în ședința de judecată. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă reiterează că dimensiunea obligațiilor statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracț^{*****}1 nu implică nici dreptul de a declanșa o anchetă penală împotriva unui terț sau ca acesta să fie condamnat la sancțiuni de natură penală, nici o obligație de rezultat care ar presupune că orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare.

Instanța de judecată urmează să analizeze componența de infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal (comisă în calitate de tentativă, autor sau complice) prin prisma legalității incriminării acesteia și susținerii unei asemenea învinuiri, în contextul respectării dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO tuturor inculpaților.

Cauza penală nr. ***** a fost pornită la 27 ***** pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către o persoană cu demnitate publică, infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod Penal.

Ulterior, potrivit ordonanței din 27 martie ***** (vol.4, f.d.76) Usatî ***** *****, a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 238 alin(3)lit.b,d)Cod penal,(f.d.78-79,vol.5), Popa Serghei ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art.42 alin(5) art. 238 alin(3)lit.b,d) Cod Penal, Anton Tereza ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art.42 alin(5) art. 238 alin(3)lit.b,d) Cod Penal Chiochină ***** ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art.42 alin(5) art. 238 alin(3)lit.b,d) Cod Penal și Olărescu Vadim ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art.42 alin(5) art. 238 alin(3)lit.b,d) Cod Penal .

La 13 martie 2015 cauza penală nr. ***** a fost deferită spre examinare instanței de judecată, inculpații fiind învinuiți de comiterea infracțiunilor, după cum urmează:

Usatî Andrei ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 238 alin(3)lit.b,d)Cod penal, **tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave, a lui Popa Serghei ***** prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal - tentativă la săvârșirea de către o persoană**

cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate, a lui Ciochină Ion *****, prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal- tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate, a lui Anton Tereza ***** prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), 1) din Codul penal – tentativă a săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate și a lui Olărescu Vadim *****, prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal - tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate

Prin Hotărârea nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal (excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu), s-a declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 01.10.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal (excesul de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave), s-a declarat neconstituțional articolul 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002.

Potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317 cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională exercită la sesizare controlul constituționalității legilor, regulamentelor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Interpretarea Constituției de către Curtea Constituțională presupune stabilirea sensului autentic al textului Constituției, explicarea de către Curte a unor norme constituționale, care nu au fost formulate de către legiuitor destul de clar, făcând mai clară prevederea, sensul și aplicarea lor în practică. Conform principiului stipulat în HCC nr.33 din 10.10.***** hotărârile interpretative ale Curții Constituționale sunt texte cu valoare constituțională, fiind parte integrantă a Constituției, ele fac corp comun cu dispozițiile pe care le interpretează.

Totodată, Hotărârile Curții Constituționale au caracter definitiv și obligatoriu, nu se supun nici unei căi de atac, și produc efecte juridice de la data emiterii acestora, deci prevederile stipulate de acestea trebuie să fie respectate de toate autoritățile publice, și în special de Parlament, dacă Curtea are obiecții cu privire la normele constituționale și prevede necesitatea modificării acestora.

Art. 28 din aceeași Lege stabilește că, ***actele Curții Constituționale sunt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice.*** Actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale. Consecințele juridice ale actului normativ sau ale unor părți ale acestuia declarate neconstituționale sînt înlăturate conform legislației în vigoare.

În contextul celor evidențiate, instanța de judecată reține că în prezenta cauză penală, acuzatorul de stat susține o învinuire lovită de nulitate constituțională, ce a parvenit până la sesizarea instanței de judecată (în partea declarării neconstituționale a textului „intereselor publice sau” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal) și până la începerea cercetării judecătorești (în partea declarării neconstituționale a articolul 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal).

Excepția de neconstituționalitate este un instrument de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale. Ținând cont de principiul supremației acestui instrument, s-a impus **oficialitatea și executarea imediată, pe întreg teritoriul țării, de către toate autoritățile publice și către toate persoanele juridice și fizice a actelor Curții Constituționale, fără careva excepții**. Or, alin. (2) al art. 28 citat supra, prevede expres că, actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale **devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale**.

Astfel, părțile componente ale art. 328 CP („intereselor publice sau” și „urmări grave”) au devenit nule din momentul adoptării Hotărârilor Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017 și respectiv, nr. 22 din 01.10.2018, și anume din termenii indicați, sintagmele declarate nule nu pot fi aplicate nici de o autoritate publică (inclusiv de către procurori în exercitarea atribuțiilor de serviciu).

La caz, ține de obligația organului de urmărire penală/acuzatorului de stat modificarea învinuirii aduse inculpaților în baza art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal, prin excluderea sintagmelor declarate nule.

Este lipsită de orice suport juridic poziția acuzatorului de stat că, atât timp cât nu a fost modificat conținutul componentei de infracțiune - art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal (în redacția legislativă nu au fost operate modificările conform actelor constituționale), acuzatorul de stat poate susține învinuirea în redacția prezentată.

Or, cu riscul de a se repeta, instanța de judecată accentuează că obligația de a nu aplica un text de lege declarat neconstituțional este imputat tuturor organelor abilitate, nefiind condiționați de acțiunile Guvernului și Parlamentului de modificarea și completarea sau abrogarea actului normativ sau a unor părți ale acestuia declarate neconstituționale, în ordinea prevăzută de art. 28¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 317 cu privire la Curtea Constituțională.

Susținerea învinuirii în baza unui articol cu indici calificativi declarați neconstituționali este inadmisibilă și este imputat exclusiv subiectului care a admis aplicarea ilegală. Or, susținerea învinuirii în baza unui articol cu indici calificativi declarați neconstituționali încalcă în mod flagrant principiul legalității procesului penal și dreptului la un proces echitabil prin prisma securității juridice asigurat inculpaților.

Instanța reamintește că exigențele statului de drept presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice. În special în materie penală, dispozițiile articolului 22 din Constituție, împreună cu prevederile articolului 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează principiul legalității incriminării și al pedepsei penale (*nullum crimen, nulla poena sine lege*).

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că articolul 7 din Convenție trebuie să fie interpretat și aplicat astfel încât să se asigure o protecție efectivă împotriva urmăririi penale, a condamnării și a sancționării arbitrare a persoanei (*Rohlena v. Cehia*, [MC], 27 *****5, § 50; *Vasiliauskas v. Lituania* [MC], 20 octombrie 2015, § 153; *Koprivnikar v. Slovenia*, 24 *****7, § 45). Această afirmație este valabilă și în contextul articolului 22 din Constituție.

În acest sens, instanța constată că principiul legalității incriminării penale presupune, prin definiție, că nici-o faptă nu poate fi considerată infracțiune dacă nu există o lege care să o prevadă (nullum crimen sine lege). Legalitatea incriminării și a pedepsei reprezintă principala garanție a securității juridice a persoanei în materie penală.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că principiul în discuție are consecințe atât în activitatea de elaborare a normelor penale, cât și în procesul aplicării acestora. Altfel spus, acesta este obligatoriu deopotrivă pentru legislator și pentru procuror, judecător. Principiul analizat le impune subiectelor care au competența aplicării legii penale două obligații esențiale: interpretarea strictă a legii penale și interzicerea analogiei, adică imposibilitatea aplicării ei dincolo de conținutul acesteia, și, respectiv, interzicerea aplicării retroactive a legii penale, cu excepția legii penale mai favorabile (HCC nr. 12 din 14 mai 2018, § 37).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016).

Curtea Europeană în jurisprudența sa a statuat că: „noțiunea de „lege”, prevăzută de art. 7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea și previzibilitatea” (cauza Del Río Prada v. Spania, cererea nr. 42750/09, hotărâre din 21 octombrie 2013, § 91).

Curtea Europeană a menționat că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (cauza Cantoni vs. Franța, nr. 17862/91, hotărâre din 15 octombrie 1996, § 29,32, și cauza Kafkaris vs. Cipru, hotărâre din 12 februarie 2008, § 140-141).

De asemenea, Curtea reamintește că în jurisprudența sa a reținut că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016, § 71). Astfel, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

Instanța de judecată nu contestă faptul că legiferarea măsurilor ce țin de politica penală a statului ține de competența exclusivă a Parlamentului, inclusiv obligația de a asigura previzibilitatea și claritatea unei norme penale, doar că mecanismul de exercitarea controlului de constituționalitate asupra măsurilor adoptate generează obligații juridice în privința subiecților abilitați cu aplicarea normelor penale.

Și în cazul în care au intervenit Hotărârile Curții Constituționale, act oficial și executoriu pentru toate autoritățile publice, este de obligația organului de urmărire penală să acționeze în sensul

în care să înainteze și să susțină o învinuire clară, precisă și legală, prin excluderea sintagmelor declarate neconstituționale, astfel fiind asigurată calitatea legii în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și îndeplinirea atribuțiilor organului de urmărire penală.

Or, inculpații trebuie să aibă posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice incriminatoare, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce au angajat răspunderea sa penală.

În situația examinată, inculpații au prezentat obiecții (cereri) în privința învinuirii formulate, fiind lipsiți de orice certitudine juridică în privința legalității acesteia.

De altfel, prin susținerea unei învinuirii cu sintagme declarate neconstituționale, s-a atentat în mod grav în privința dreptului inculpaților la o eventuală examinare a cauzei în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, ce impune obligațiunea de recunoaștere în totalitatea faptelor indicate în rechizitoriu fiind obligați să recunoască cauzarea urmărilor grave, în situația în care agravanta prevăzută de lit. d) al art. 328 alin. (3) CP a fost exclus în totalitate.

Instanța notează că, potrivit articolului 364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța poate dispune judecarea cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în cazul în care, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul declară personal, prin înscris autentic, că recunoaște comiterea faptelor indicate în rechizitoriu.

Din analiza normelor legale citate supra nu rezultă condiția că inculpatul trebuie să recunoască încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror pentru a putea beneficia de judecarea cauzei sale într-o procedură simplificată. O astfel de condiție ar leza deplinătatea de jurisdicție a instanței de judecată care examinează cauza penală pentru că aceasta nu ar putea recalifica fapta imputată persoanei, chiar și în situația în care ar constata că calificarea faptei efectuată de procuror este una eronată. Prin urmare, Codul de procedură penală nu stabilește că pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror în rechizitoriu.

Această poziție poate fi contestată de partea acuzării că inculpații ar fi putut recunoaște faptele, instanței de judecată fiindu-i imputată obligația de a da o calificare juridică corectă. Doar că însăși esența faptelor incriminate, ar fi presupus recunoașterea de cauzare a urmărilor grave, ceea ce este inadmisibil.

Poziția organului de urmărire penală/acuzatorului de stat cu siguranță a creat stare de incertitudine în privința legalității procesului penal *per ansamblu*.

Deci, în conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întrunește elementele infracțiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanța verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror (DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 26). În acest context, Curtea reiterează că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului și stabilirea pedepsei țin de competența instanței de judecată. De asemenea, instanța de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcție de circumstanțele concrete ale speței deduse judecării (a se vedea DCC nr. 76 din 21 mai 2019, § 18). Instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror (DCC nr. 40 din 8 mai 2018, § 22 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului citată acolo).

În astfel de condiții, o instanță imparțială nu poate face abstracție că învinuirea susținută de acuzatorul de stat atentează la principiul legalității și echității procesului penal și se vede obligată de a prezenta o calificare corectă a acțiunilor imputate inculpaților, deși aceasta urmează să emită sentința de achitare cu prezentarea argumentelor plauzibile.

Audiind declarațiile inculpaților și a martorilor, studiind materialele cauzei penale, instanța de judecată a ajuns la concluzia că în ședința de judecată:

nu și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului Usatii Andrei ** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 328 alin. (3) lit. b) și d) din Cod Penal al Republicii Moldova tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave,***

nu și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului Popa Serghei ** în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal - tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate;***

nu și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului Ciochină Ion ** , în comiterea infracțiunii prevăzute prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal- tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate;***

nu și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului Anton Tereza ** în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal – tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate;***

nu și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului lui Olărescu Vadim ** , în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal - tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate.***

Potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu prevederile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

În acest context, instanța de judecată scoate în evidență inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a reținut în hotărârea (*Barberà, Messegué și Jabardo c. Spaniei* din 6 decembrie 1988, Seria A nr. 146, § 77) că, prezumția vinovăției garantată de articolul 6 § 2 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale impune, că în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel

trimis în judecată a comis actul incriminat, sarcina probei revenind acuzării, iar orice dubiu este interpretat în favoarea celui acuzat.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilite de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În concordanță cu art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Alineatul (4) al aceluiași articol, prevede că, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 385 alin. (1) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Conform alin. (1) al art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

E de menționat că, potrivit alin. (2) al art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Lipsa unei părți componente ale infracțiunii echivalează cu lipsa elementelor constitutive a infracțiunii, iar în condițiile când din învinuirea adusă lipsesc caracteristici care sunt obligatorii pentru componenta de infracțiune, instanța de judecată va ajunge la concluzia de a pronunța o sentință de achitare în privința persoanei puse sub învinuire.

Aprecierea de către instanță a componentei de infracțiune prevăzută de art. 27 , art. 328 alin. (3) lit. b),d) Cod penal incriminate lui Usafii Andrei **; lui Popa Serghei ***** în baza art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal; lui Ciochină Ion ***** , în baza art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal; lui Olărescu Vadim ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3)***

lit. b), d) din Codul penal și lui Anton Tereza *** în baza art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal**

Instanța de judecată evidențiază că prin rechizitoriu,(ulterior prin ordonanța de modificare a învinuirii din 23 martie 2023,vol.7, f.d.112) Usatfi Andrei ***** se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 27 și art. 328 alin. (3) lit. b),d) Cod penal*, conform indicilor calificativi: prin acțiunile sale intenționate,Usatfi Andrei ***** , a comis tentativa la exces de putere soldat cu urmării grave, caracterizată prin săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege soldată cu urmări grave.

Inter alia, cu riscul de a se repeta, instanța de judecată ținând cont de modalitatea de incriminare a faptelor ilicite prin prisma învinuirii aduse, menționează în corespundere cu aprecierea legală și doctrinară că, această normă materială a suferit intervenții semnificative urmare a pronunțării *Hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017* privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal (excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu) s-a declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 și *Hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 01.10.2018* privind excepția de neconstituționalitate a articolului 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal (excesul de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave), s-a declarat neconstituțional articolul 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002; fapt ce a generat excluderea imediată din data pronunțării a sintagmei ” intereselor publice sau” și a agravantei prevăzute de alin. (3) lit. d) CP – ”acțiuni soldate cu urmări grave”.

Consecințele juridice și efectele susținerii unei astfel de învinuiri până la finele cercetării judecătorești, au fost expuse *supra*.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii analizate îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, dar care nu sunt legate nemijlocit de corupție, având menirea de a proteja, în plan principal, bunul mers al activității serviciului, în care persoana publică și persoana cu funcție de demnitate publică își desfășoară activitatea, prin îndeplinirea atribuțiilor de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, promptitudine și corectitudine, fără abuzuri și excese, cât și apărarea intereselor publice, a drepturilor și intereselor legale ale persoanei fizice sau ale persoanei juridice.

Obiectul material al acestei infracțiuni îl reprezintă sau poate să-l reprezinte corpul persoanei ori bunurile mobile sau imobile. *Victimă* a infracțiunii specificate este persoana fizică sau juridică, ale cărei drepturi sau interese ocrotite de lege suferă daune în proporții considerabile.

Latura obiectivă a infracțiunii în cauză include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța statuiază că, când ne referim la acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, avem în vedere oricare din următoarele patru modalități

faptice: 1) săvârșirea unei acțiuni care ține de competența unei alte persoane cu funcție de răspundere (de exemplu, a unei persoane cu funcție de răspundere ierarhic superioare din același sistem departamental, ori a unei persoane cu funcție de răspundere din același sistem departamental căreia făptuitorul nu i se supune, ori a unei persoane cu funcție de răspundere din alt sistem departamental); **2) săvârșirea unei acțiuni care putea fi comisă de către făptuitor numai în prezența unor circumstanțe deosebite, indicate în lege sau într-un alt act normativ**; 3) săvârșirea unipersonală a unei acțiuni pe care o poate efectua exclusiv un organ colegial; 4) săvârșirea unei acțiuni pe care nimeni și în nici un fel de circumstanțe nu este în drept să le săvârșească.

În cele ce urmează, instanța de judecată va analiza minuțios totalitatea indicilor laturii obiective a componenței de infracțiune, astfel încât să fie reținută sau combătută poziția de acuzare.

Acuzatorul de stat în expunerea faptelor din rechizitoriu(ulterior prin ordonanța de modificare a învinuirii din 23 martie 2023,vol.7, f.d.112) și în efortul de a demonstra versiunea potrivit căreia inculpații Usatfi *****, Popa Serghei, *****, Anton Tereza și Olărescu Vadim ar fi acționat cu intenția de a-și depăși atribuțiile ce le erau oferite de lege, soldate cu urmări grave, a invocat că;

Inculpatul Usatfi ***** exercitând în baza Decretului nr.5 din 14.01.***** al Președintelui-interimar al Republicii Moldova, funcția de ministru al sănătății al Republicii Moldova, fiind, în conformitate cu art.123 alin.(3) din Codul penal, precum și a Legii nr.199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, persoană cu funcție de demnitate publică, a comis în complicitate cu șeful Direcției Juridice din cadrul Ministerului Sănătății Ciochină Ion, directorul general-interimar a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican Popa Serghei, notarul public Anton Tereza și registratorul din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău Olărescu Vadim, tentativa la exces de putere soldat cu urmări grave;

Inculpatul Popa Serghei, exercitând în baza ordinului nr.***** din 13 ***** funcția de Director al IMSP Spitalul Clinic Republican pentru perioada suspendării contractului individual de muncă a d-lui Andrei Usatfi a comis **tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate**;

Inculpatul Ciochină Ion, activînd în calitate de șef al Direcției Juridice a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova, în baza ordinului nr.64-p.1 din 17 iulie *** a comis tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate**;

Inculpatul Anton Tereza , activînd în calitate de notar public în baza licenței nr.***** din 14 septembrie ***** a comis – **tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate**;

Inculpatul Olărescu Vadim, activînd în calitate de registrator în Direcția înregistrare a Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, filiala ÎS,,Cadastrsu,, a comis tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate.

În partea ce vizează acest conținut esențial al învinuirii aduse în baza art. 328 Cod penal, instanța menționează.

La stabilirea depășirii limitelor competenței, în corespundere cu art. 328 CP, instanțele se vor conduce de prevederi, care circumstanțiază drepturile și atribuțiile inculpatului și, în mod obligatoriu, sunt consacrate sau derivă dintr-o lege sau dintr-un act normativ subordonat legii (din actele emise de Guvern, de autoritățile administrației publice centrale și locale). Aceasta deoarece, în spiritul de care este animată incriminarea (*mens legis*), sintagma „acordate prin lege” din dispoziția art. 328 CP este utilizată în sensul său comun de „legislație”, presupunând, prin aceasta, și actele normative subordonate legii.

Pentru reținerea la încadrare a art. 328 CP, este important ca depășirea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege să aibă un caracter vădit. Dacă există dubii, rezultate din contradicțiile reglementării competenței funcției deținute, iar persoana publică, respectiv, persoana cu funcție de demnitate publică, admite că uzurpează atribuții sau că săvârșește unele acțiuni, fără a respecta anumite cerințe impuse de lege etc., deci fără a avea certitudinea că răspunderea penală nu va surveni, deoarece nu au fost depășite în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor, acordate prin lege.

Deci, este esențial ca actul de învinuire să evidențieze *in stricto sensu* drepturile și atribuțiile inculpatului prevăzute de lege, care anume au fost depășite de persoana învinuită.

Analizând modul de redactare și prezentare a învinuirii, instanța de judecată având în vedere esența juridică a infracțiunii subliniază că este de obligația organului de urmărire penală și a acuzatorului de stat de a evidenția *in concretio* care atribuții sau drept acordat prin lege conferit Ministrului Sănătății și celorlalți inculpați au fost depășite în activitatea D-lor.

Contrar acestor obligații, organul de urmărire penală a introdus în actul de acuzare o normă generală, ce nu evidențiază atribuții sau drepturi concrete ale inculpaților. Usatii ***** exercitând în baza Decretului nr.5 din 14.01.***** al Președintelui-interimar al Republicii Moldova, funcția de ministru al sănătății al Republicii Moldova, șeful Direcției Juridice din cadrul Ministerului Sănătății ***** *****, directorul general-interimar a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican Popa Serghei, notarul public Anton Tereza și registratorul din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău Olărescu Vadim, fiind esențial de evidențiat care anume atribuții au fost depășite. Or, nici inculpații vizați și nici orice observator independent nu poate stabili din simpla lectură a învinuirii care atribuții au fost depășite în sensul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 328 CP.

Or, o astfel de abordare este una imprevizibilă pentru subiectul infracțiunii, având o marja de interpretare prea largă atât din partea organului de urmărire penală cât și din partea instanței de judecată, existând riscul ca gravitatea acțiunilor să fie apreciată în baza unor criterii arbitrare și discreționare de către cei dotați cu competența aplicării legii penale.

Curtea Constituțională, cu titlu preliminar, notează în deciziile sale că infracțiunea și pedeapsa trebuie să fie prevăzute de lege. Expresia „*prevăzută de lege*” presupune, între altele, ca legea să întrunească standardul calității, i.e. aceasta trebuie să fie – așa cum afirmă constant Curtea Europeană – **accesibilă și previzibilă** (*Rohlena v. Cehia*, [MC], 27 ianuarie 2015, § 50; *Vasiliauskas v. Lituania* [MC], 20 octombrie 2015, § 154; *Koprivnikar v. Slovenia*, 24 ianuarie 2017, § 48). Aceste cerințe sunt impuse de principiul legalității incriminării și al pedepsei penale.

Condiția previzibilității este îndeplinită atunci când justițiabilul poate cunoaște, din chiar textul normei juridice pertinente, iar la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe sau cu ajutorul unor juriști profesioniști, care sunt acțiunile și omisiunile ce-i pot angaja răspunderea penală și care este pedeapsa care îi poate fi aplicată, în cazul încălcării unei norme. Persoanele vizate de norma de drept penal trebuie să fie apte să stabilească caracteristicile esențiale ale actului interzis doar în baza prevederilor care îl specifică, adică prin aplicarea simplă a regulilor de interpretare lingvistică.

Pentru ca legea să îndeplinească cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (*cauza Sissanis v. România, 25 ianuarie 2007, § 66*). O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității. Aceeași concluzie este valabilă și pentru puterea discreționară nelimitată a instanțelor judecătorești.

Instanța conchide că incriminarea adusă inculpaților Usatii Andrei, Popa Serghei, Ciochină Ion Anton Tereza și Olărescu Vadim sub aspectul *neevidențierii atribuției sau dreptului concret depășit prin acțiunile sale* este formulată de o manieră imprecisă și neclară și conferă autorităților care le aplică o marjă excesivă de discreție. Prin urmare, ele nu îndeplinesc standardul calității legii penale, fiind contrare articolelor 1 alin. (3) și 22, coroborate cu articolul 23 alin. (2) din Constituție.

Acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză, ce acuzații i se aduc – pentru ai oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (*Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97*).

Învinuirea sub aspectul analizat nu satisface exigențele dreptului la apărare desprinse din prevederile art. 6 din Convenția Europeană, întrucât procurorul nu a indicat următoarele aspecte decisive care se înscriu în standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă”.

Mai mult, art. 113 Cod penal, consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii *exacte* între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Aliniatul (2) stipulează că, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Reieșind din cele menționate, este de obligația organului de urmărire penală de a prezenta o calificare exactă și corectă a acțiunilor prejudiciabile ale persoanelor învinuite.

Astfel, instanța reține că, o teză din învinuirea adusă lui Usatii Andrei constituie: „În rezultatul încheierii contractului de ipotecă, s-au creat premisele existenței unui pericol real și emitent de pierderea dreptului de proprietate publică asupra bunului imobil ipotecat” (pag. 6 din rechizitoriu).

„Astfel, urmărirea penală a constatat cu certitudine intenția lui Andrei Usatii de a institui ilegal ipoteca asupra bunului imobil și participarea lui Ion ***** și Serghei Popa la infracțiune” (pag. 35 din rechizitoriu). „Usatii Andrei, în continuarea acțiunilor sale infracționale, conștientizând consecințele rezultate din contractul de ipotecă din *****, instituit asupra bunului imobil (...) și anume prevederile din pct. 4.1 subpunctul 5) care prevede că creditorul ipotecar este în executare a dreptului de ipotecă în cazul în care careva terță persoană inițiază procedura de reorganizare a

garantului ipotecar", la 22.12.***** a pus in executare clauzele menț*****te prin emiterea Ordinului nr. *****" (pag. 44 din rechizitoriu).

În viziunea instanței, în raport cu cele enunțate mai sus se atestă că persoanele acuzate nu au avut o rezoluție infracț*****lă și nici nu putea să o aibă, or inculpatul Usatii ***** nu s-a cunoscut cu Anton Tereza și Olărescu Vadim până la examinarea cauzei date; inculpații vizați nu au știut despre intențiile (motivul și scopul) în momentul în care Usatii Andrei a eliberat scrisoarea privind instituirea ipotecii, la fel nu au cunoscut motivul și scopul emiterii Ordinului nr. ***** din 22.12.***** „Cu privire la reorganizarea unor instituții medico-sanitare publice, inculpații nu puteau, să presupună că bunul imobil ipotecat face parte din domeniul public al statului și cu atât mai mult, că până în prezent, bunul imobil ipotecat nu a trecut procedura atribuirii la categoria domeniului public al statului (art. 10, 11 din Legea nr. 121/04.05.2007) și nici nu puteau să presupună că acțiunile lui Usatii Andrei indreptate spre executarea prevederilor legale și statutare, ar putea fi catalogate drept infracțiune (a se vedea Legea cu privire la parteneriatul public-privat nr. 179/10.07.2008, Hotărârea Guvernului nr. 1116/06.12.2010: Direcția Comisiei Europene nr. 2004 (18) EC; Regulamentul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican (Vol. 4 f. d. 13-19).

În asemenea circumstanțe se atestă că argumentele aduse supra, denotă și lipsa indicilor care ar permite să se rețină în rechizitoriu „comiterea în comlicitate”. Totodată, în ce privește posibilitatea comiterii infracțiunii prin intenție indirectă, tentativa de infracțiune nu poate avea loc în această modalitate a intenției.

Potrivit rechizitoriului Usatii Andrei, Popa Serghei, Ciochină ***** Anton Tereza și Olărescu Vadim, în complicitate ar fi comis infracțiunea datorită faptului că;

„ **Usatii Andrei** ***** , conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, prevăzând urmările ei prejudiciabile, dorind în mod conștient survenirea acestora, la ***** , acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Șeful Direcției juridice a Ministerului Sănătății ***** ***** , prin exces de putere, adică contrar prevederilor Capitolului V p. 16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... *Pentru evitarea oricărui dubiu, spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nici-o obligație de a îndemni sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.*”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale, a acceptat solicitarea SRL „*****” privind instituirea garanției din numele Ministerului Sănătății pentru BC „*****” SA prin semnarea scrisorii nr. ***** , „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA, care a fost executată de ***** *****.

În condițiile date, cu bunul imobil cu o suprafață de ***** m², amplasat pe adresa *****, str.*****, care aparține cu drept de proprietate exclusivă statului, au fost garantate creditele acordate partenerului privat SRL „*****”. Pe cale de consecință, contribuind la realizarea intenției infracționale a lui Usatîi *****, directorul general-interimar a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican Popa Serghei, încălcând prevederile legislative menționate supra, la ***** a încheiat contractual de ipotecă nr.***** cu instituția financiară BC,„*****” SA.

În pofida faptului că instituirea ipotecii asupra unui bun proprietate publică, este interzisă în mod expres prin prevederile legislative menționate mai sus, acționând în complicitate cu Usatîi Andrei, notarul public Anton Tereza neverificând legalitatea contractului de ipotecă nr.*****, obligație stipulată în art.50 alin.(2) al Legii nr.1453 din 08.11.2002 Cu privire la notariat, a autentificat acest contract, înlăturând astfel obstacolul pentru înregistrarea în Registrul bunurilor imobile, cerință stipulată la art.455 alin.(3) din Codul civil.

Ulterior, registratorul din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău Olărescu Vadim, contribuind cu intenție la realizarea intenției infracționale a lui Usatîi *****, contrar prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile, a înregistrat contractual de ipotecă în aceiași zi cu nr. *****.

Tot **Usatîi Andrei *******, în continuarea acțiunilor sale infracționale conștientizând consecințele rezultate din contractual de ipotecă din ***** instituit asupra bunului imobil situat pe adresa str.*****, și anume prevederile din pct.4.1. subpunctul 5) care prevede că „creditorul ipotecar este în drept să inițieze procedura de exercitare a dreptului de ipotecă în cazul în care careva terță persoană inițiază procedura de reorganizare a Garantului ipotecar.”, la 22.12.***** a pus în executare clauzele menționate prin emiterea Ordinului nr.***** „Cu privire la reorganizarea unor instituții medico-sanitare publice”, prin care a dispus reorganizarea Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican, începând cu *****.

Astfel, **Usatîi Andrei *******, prin acțiunile sale intenționate îndreptate nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii de exces de putere soldată cu urmări grave, din cauze independente de voința acestuia și anume datorită intervenției instituției financiare BC,„*****” SA care adresarea nr.***** din ***** a solicitat radierea gajului depus de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic Republican” conform contractului de ipotecă nr.***** din *****, precum și ridicarea interdicție de înstrăinare de pe bunul imobil situat pe adresa Republica Moldova, *****, str. *****, urmările prejudiciabile prevăzute de norma de încriminare nu și-au produs efect,;

Popa Serghei *****, fiind conducătorul instituției medicale de nivel republican care în virtutea prevederilor art.5 al Legii nr. 411-XIII din 28.03.95 ocrotirii sănătății se află în subordinea Ministerului Sănătății, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatîi *****, prin semnarea scrisorii nr.***** din ***** „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC,„*****” SA, prin care cu bunul imobil cu o suprafață de ***** m², amplasat pe adresa *****, str.*****, care aparține cu drept de proprietate exclusivă statului, urma să fie garantate creditele acordate partenerului privat SRL „*****”, a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tentativă la exces de putere de către Usatîi *****, prin înlăturarea de obstacole în vederea executării scrisorii nr.***** din *****, ca urmare a semnării contractului de ipotecă nr.***** la ***** cu instituția financiară BC,„*****” SA.

Astfel, **Popa Serghei *******, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, prevăzând urmările ei prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin semnarea contractului de ipotecă nr.***** din ***** , a încălcat prevederile Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și dețatizarea proprietății publice care stipulează că *unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului*, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că *bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale.*

Prin semnarea contractului de ipotecă, **Popa Serghei *******, ca conducător al Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Republican” a transmis în ipotecă BC,***** SA bunul imobil situat pe adresa, ***** , sect.***** și anume: ***** m.p. secția 4, etajul 1 (parter) care constituie *****% din bunul imobil - construcție de cultură și agrement, numărul cadastral ***** , cu suprafața la sol ***** m.p. pentru asigurarea executării în termen a obligațiilor care rezultă din contractele de credit nr. ***** din ***** încheiate între BC „*****” SA și SRL „*****” și SRL,„*****”, inclusiv și a penalităților și cheltuielilor de urmărire.

Ciochină Ion *****, primind prin rezoluția ministrului sănătății Usafii Andrei, spre executare cererea partenerului privat SRL „*****” care s-a adresat către Ministerul Sănătății cu solicitarea de a examina posibilitatea emiterii unei scrisori de garanție din numele Ministerului Sănătății pentru BC „*****” SA, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usafii Andrei ca urmare a aplicării rezoluției din ***** prin care i-a fost transmisă spre executare, având obligația în virtutea funcției deținute de a asigura respectarea rigorilor legale, contrar prevederilor Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public, art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea privind administrarea și dețatizarea proprietății publice care stipulează că *unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului*, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că *bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale, a*

întocmit răspunsul la cererea partenerului privat din ***** prin scrisoarea nr.*****, „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA., scrisoare care la ***** a fost semnată de către ministrul sănătății Usatîi *****, în temeiul căreia „Ministerul Sănătății al RM își exprimă acordul de a transmite în ipotecă către BC „*****” SA bunul imobil cu suprafața ***** m2 transmis prin contractul de parteneriat public-privat semnat la ***** pentru reconstrucție, cu nr. cadastral ***** - parter, secția 4, și construcția capitală viitoare pentru realizarea parteneriatului public- privat (suprafața ***** m2) – Anexa 5, separat alipită la secția 4 parter conform certificatului de urbanism informativ ***** din *****, după înregistrarea acesteia la OCT Chișinău, întru asigurarea rambursării creditului în valoare de ***** lei de către SRL „*****” destinat finisării construcției și a creditului în valoare de ***** mln. Euro de către SRL „*****” destinat procurării utilajului, ce urmează a fi acordate de către BC „*****” SA.”

***** ***** ,activând în calitate de șef al Direcției Juridice a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova în baza ordinului nr. ***** din ***** a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tentativă la exces de putere de către ministrul sănătății Usatîi ***** , prin sfaturi, prestare de informații și prin înlăturare de obstacole ca urmare a întocmirii scrisorii nr.***** , „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adică a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit. b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

Anton Tereza *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatîi ***** ca urmare a semnării scrisorii nr.***** din ***** „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” prin care s-a dispus transmiterea în ipotecă către BC „*****” SA, bunul imobil cu suprafața ***** m2 situat pe adresa ***** , str. ***** , prevăzând urmările prejudiciabile scontate de acesta și dorind survenirea lor, la ***** a autentificat contractul de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA.

Astfel, **Anton Tereza *******, a autentificat contractul de ipotecă sus menționat contrar prevederilor art. 41 alin. (1) lit.a) din Legea cu privire la notariat, care prevede că *notarul refuză efectuarea actului notarial în cazul dacă acesta este contrar legii sau nu corespunde cerințelor legale*; art. 19 lit. b) din Legea cu privire la notariat, care prevede că *Notarul are obligația să acorde persoanelor fizice și juridice asistență în exercițiul drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor, să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite*; Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că *din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege*,

precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale.

Astfel, prin acțiunile sale infracționale, **Anton Tereza *******, activînd în calitate de notar public în baza licenței nr.***** *****, a contribuit cu intenție la realizarea tentativei la exces de putere de către ministrul sănătății Usatii *****, prin înlăturarea de obstacole, ca urmare a autentificării notariale a contractului de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA, adică a comis infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit.b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvîrșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

Olărescu Vadim *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatii Andrei ca urmare a semnării scrisorii nr.***** din *****, prevăzând urmările prejudiciabile scontate de acesta și dorind survenirea lor, a primit spre executare cererea reprezentantului prin procură eliberată de către directorul interimar al Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Republican”, Ivan Șevciuc din *****, prin care se solicita înregistrarea ipotecii asupra clădirii în baza contractului de ipotecă nr. ***** din ***** încheiat între directorul general al IMSP Spitalul Clinic Republican, Popa Serghei și instituția financiară BC, „*****” SA.

Astfel, Olărescu Vadim ***** , contrar prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile, care prevede că nu se admite înregistrarea ipotecii în cazurile în care ipotecarea bunului imobil indicat în contract este interzisă de legislație, Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că *unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului*, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că *bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale*, la data de *****, a înregistrat dreptul de ipotecă asupra bunului imobil cu nr. cadastral ***** (01) situat pe adresa, *****, str. ***** înregistrare făcută în Registrul bunurilor imobile sub nr. *****.

Astfel, prin acțiunile sale infracționale, **Olărescu Vadim *******, activînd în calitate de registrator în Direcția înregistrare a Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, filială a Î.S., „Cadastru” a

contribuit cu intenție la realizarea tentativei la exces de putere de către ministrul sănătății Usatîi *****, prin înlăturarea de obstacole, ca urmare a înregistrării dreptului de ipotecă asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****(01),

La data de ***** de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov a fost emisă ordonanță de modificare a învinuirii în privința inculpaților Usatîi *****, Popa Serghei, ***** Anton Tereza și Olărescu Vadim învinuindu-i precum că, ..., în conformitate cu art.123 alin.(3) din Codul penal, precum și a Legii nr.199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, persoană cu funcție de demnitate publică, au comis în complicitate cu șeful Direcției Juridice din cadrul Ministerului Sănătății Ciochină Ion, directorul general-interimar a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Republican Popa Serghei, notarul public Anton Tereza și registratorul din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău Olărescu Vadim, tentativa la exces de putere soldat cu urmări grave, (ca urmare a înregistrării dreptului de impotecă asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****(01) în valoare de *****lei,,

În contextul jurisprudenței CtEDO și a legislației naționale, instanța invocă, că:

Conform art. 8 al.3)CPP al RM concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 24 al.2)CPP al RM instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art.20 din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Deci, învinuirea a ignorat integral prevederile art. 21 al Constituției RM, care expres indică că, orice persoană se prezumă nevinovată pînă cînd vinovăția nu va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale. Necătînd la acest fapt, învinuirea i-a prezumat vinovați pe inculpații Usatîi Andrei, Popa Serghei, Ciochină Ion Anton Tereza și Olărescu Vadim.

Conform art. 19 al.3)CPP al RM organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cît și cele care îi atenuiază sau agravează răspunderea.

Astfel, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe în cadrul ședinței de judecată, ce ar confirma faptul comiterii de către inculpații Usatîi Andrei, Popa Serghei, Ciochină Ion Anton Tereza și Olărescu Vadim. a infracțiunilor imputate, or instanța statuiază că, nu există fapta infracțiunii, iar acțiunile inculpaților nu alcătuiesc o infracțiune de **tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate;**

Practica națională stipulează în ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 328 CP;

Reieșind din principiul securității juridice, a constatărilor cu valoare de principiu expuse în Hotărârea CIEDO în cauza Beian c. României, jurisprudența națională nu poate fi ignorată în

procesul judecării cauzelor similare. Altfel fiind spus, orice acuzat urmează să beneficieze de efecte similare cu cele, care în cazuri similare, au fost reținute în favoarea anumitor justițiabili. Respectiv, se pune în evidență că în decizia nr. Ira-71/14 din 19.02.2014, Curtea Supremă de Justiție a reținut, următoarele:

„Potrivit art. 8 alin. (3), 66 alin. (2) pct. (1), 281 alin. (2), 296 alin. (2) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, actul de învinuire trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datelor importante (...) inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit,,

În acest context, Curtea Supremă de Justiție a reținut că „, în pofida normelor de drept enunțate (...) organul de urmărire penală nu a indicat, deci nu a constatat în actul de învinuire care drepturi și atribuții concrete acordate prin legea concretă, cu reproducerea textului prescripțiilor respective conținute în această lege, limitele cărora se presupune că în mod vădit le-ar fi depășit inculpatul,,

În cazul inculpaților Usatîi *****, Popa Serghei, Ciochină Ion Anton Tereza și Olărescu Vadim. partea acuzării a indicat că excesul de putere a fost comis deoarece s-a acționat contrar prevederilor Capitolului V p. 16 din Contractul de parteneriat public-privat, încheiat la 24.11.*****, care prevede că... *Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemni sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.*” și art. 296 alin. (2) CC în care se stipulează că ... din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public,, or în acest context, prevederile contractului enunțat și art. 296 alin. (2) CC nu reglementează limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege persoanei cu funcție de demnitate publică, care ar fi fost încălcate prin exces de putere.

Prin urmare, învinuirea înaintată inculpaților este una incompletă, neclară și divergentă, adică este dubioasă, Or, o asemenea învinuire afectează dreptul inculpaților Usatîi Andrei, Popa Serghei, Ciochină Ion Anton Tereza și Olărescu Vadim de a ști, pentru ce faptă sunt învinuiți, adică dreptul la apărare.

Prin urmare, art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) CPP, prevede expres că,, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii (...). Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe de fapt care justifică-o și care ar agrava situația inculpatului”.

Deci ,instanța reiterează că prin derogare de la prevederile art. 281 alin. (2); 296 alin. (2) CPP, în actul de acuzare nu sunt indicate atribuțiile concrete prevăzute de lege, care pretind a fi depășite de făptuitor, nu este indicată (...) norma ce ar statuat atribuțiile (...) persoanelor inculpate, norma care în cazul dat se impunea în mod imperativ a fi indicată (...) ca cerințe expres prevăzute în dispoziția art. 328 CP.

Învinuirea formulată inculpaților Usatîi Andrei, Popa Serghei, Ciochină Ion Anton Tereza și Olărescu Vadim în baza art. 328 alin. (3) lit.b) d) CP este o acuzație imprecisă, fiind formulată la

general, care constituie în sine o încălcare esențială a art. 6 CEDO, deoarece actul de acuzare nu se conține informația privind limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care ar fi fost încălcate, cu indicarea actului legislativ care le reglementează. Concomitent, adică limitele drepturilor și atribuțiilor persoanelor cu funcție de demnitate publică, pretinse a fi încălcate. cât și actul legislativ care reglementează aceste limite.

Instanța ține să remarce că, pe parcursul examinării cauzei date, Curtea Constituțională a examinat constituționalitatea unor prevederi din art. 328 CP, iar în Hotărârea nr.22 din 27.06.2017, Curtea Constituțională a reținut următoarele(vol.7, f.d.99);

„54. (...) principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie (nullum crimen sine lege).

59. (...) Curtea reamintește că în jurisprudența sa a reținut că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal (HCC nr. 21 din 22.07.2016. § 71),

65. Curtea reține că art. 328 din Codul penal sancționează fapta de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu. Prin alineatul (1) al acestui articol, legiuitorul a incriminat această faptă ca fiind: Săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

68. Curtea observă că excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și anume: „cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

69. Curtea reține că, în timp ce caracterul prejudiciabil al infracțiunii este determinat de obiectul juridic protejat, constituind semnul calitativ al infracțiunii, gradul prejudiciabil depinde de gravitatea faptei săvârșite (valoarea daunei, forma vinovăției, motivul, scopul etc.), fiind un semn cantitativ.

70. Astfel, Curtea constată că rezultatul produs prin săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) din Codul penal, în forma în care este reglementată, determină întrunirea cumulativă a următoarelor semne: (1) natura considerabilă a daunei și (2) sfera de incidență, fie interesul public, fie drepturile și interesele ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

71. Curtea constată că în Raportul asupra relației dintre responsabilitatea ministerială politică și cea penală, adoptat la cea de-a 94- a ședință plenară, Comisia de la Veneția a constatat că prevederi penale care interzic abuzul în serviciu, folosirea inadecvată a puterilor și „abuzul de putere” sau infracțiunile similare se găsesc în numeroase sisteme juridice europene. Comisia de la Veneția a menționat că poate exista necesitatea în asemenea clauze generale. În același timp. Comisia a subliniat că asemenea prevederi penale generale sunt foarte problematice, atât cu privire la cerințele calitative ale art.7 al Convenției, cât și la alte cerințe fundamentale conform principiului statului de drept, precum previzibilitatea și securitatea juridică, și relevă, de asemenea, că acestea sunt în mod special vulnerabile la manevre politice abuzive.

72. Comisia de la Veneția a recomandat ca prevederile penale naționale cu privire la „abuzul în serviciu” „abuz de putere” și expresii similare să fie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudență, astfel încât să poată fi invocate numai în cazuri în care fapta este de natură gravă,

cum ar fi. spre exemplu, infracțiuni grave împotriva proceselor democratice naționale, încălcarea drepturilor fundamentale. subminarea imparțialității administrației publice ș.a.m.d.

73. În același timp, invocând jurisprudența Curții Europene în cauza *Liivik v Estonia* (hotărârea din 25 iunie 2009), Comisia de la Veneția a menționat că dispozițiile care incriminează abuzul în serviciu, precum și interpretarea acestora, sunt moștenite din fostul sistem legal sovietic, iar autoritățile naționale se confruntă cu sarcina dificilă a aplicării acestor norme legale în noul context al economiei de piață.

74. Curtea menționează că în cauza *Liivik v. Estonia* (hotărâre din 25 iunie 2009) Curtea Europeană a analizat corespunderea cu art. 7 din Convenție, sub aspectul clarității și previzibilității, a infracțiunii de abuz în serviciu, urmările prejudiciabile ale căreia presupuneau cauzarea daunelor considerabile intereselor protejate de lege ale persoanei, întreprinderii, organizației, fie intereselor naționale".

75. Curtea constată că deficiențele prevederilor art. 328 alin. (1) CP. invocate de autorii excepției de neconstituționalitate, sunt similare cu cele abordate de Curtea Europeană în cauza *Liivik v. Estonia*.

76. Prin urmare, considerentele Curții Europene în cauza *Liivik v. Estonia* sunt valabile și urmează a fi aplicate *mutatis mutandis* și în prezenta cauză. - Cu privire la claritatea prevederilor „intereselor publice” și „drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice”.

77. Examinând prevederile art. 328 alin. (1) din Codul penal, Curtea constată că una din urmările prejudiciabile ale infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu o constituie cauzarea unor daune considerabile „intereselor publice”.

78. Curtea observă că art. 328 alin. (1) din Codul penal prevede o infracțiune materială și include interesul public în urmările prejudiciabile ale acesteia, însă norma de trimitere (art. 126 alin. (2) din același cod), în temeiul căreia se evaluează în concreto prejudiciul cauzat în fiecare caz, nu stabilește *expressis verbis* „interesul public” ca valoare socială care poate fi determinată.

79. În cauza *Liivik v. Estonia*, Curtea Europeană a reținut că criteriile utilizate de instanțele naționale pentru a stabili că reclamantul a cauzat un prejudiciu „considerabil intereselor statului” în calitate de funcționar public de rang înalt și că acțiunile sale au fost incompatibile cu interesul general al justiției" erau prea vagi. Curtea Europeană nu a fost convinsă că persoana ar fi putut să prevadă în mod rezonabil riscul de a fi acuzat și condamnat pentru faptul că prin acțiunile sale a provocat daune semnificative intereselor statului, din motiv că norma penală implica utilizarea unor noțiuni largi și criterii de natură vagă, încât dispoziția penală nu corespundea calității legii cerute în sensul Convenției, în ceea ce privește efectele sale de claritate și previzibilitate (§§ 100-101).

80. În speță, Curtea subliniază că lipsa unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate intereselor publice deschide un teren larg arbitrarului, existând riscul ca acțiunile persoanei publice care depășesc limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, indiferent de gravitatea faptei săvârșite, să cadă sub incidența normei penale.

81. În acest sens, Curtea reține că prin generalitatea formulării urmărilor prejudiciabile, menționate supra, există riscul ca organele judiciare să aplice art. 328 alin. (1) CP nu în calitate de infracțiune materială, ci ca una formală, adică doar în baza constatării acțiunilor incriminate, făcând abstracție de evaluarea urmărilor prejudiciabile. Or, din perspectiva principiului *ultima ratio* în materie de legiferare penală, nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere

valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate și gravitate, care să justifice sancțiunea penală.

85. Curtea constată că instanța de judecată la individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale este obligată să stabilească cu certitudine urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatului, or, potrivit art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală (...).

89. Curtea constată că, deși activitatea persoanei publice este legată nemijlocit de garantarea interesului public ca obiectiv generic-principal, destinatarul legii, și anume persoana publică, este privată de posibilitatea de a determina fără echivoc urmările prejudiciabile concrete ale acțiunilor incriminate.

La rîndul său, conformîndu-se jurisprudenței Curții Constituționale procurorul a dispus încadrarea juridică a faptei indicată în rechizitoriu, prin Ordonanța de modificare a învinuirii din *****, or potrivit ordonanței, procurorul a încadrat juridic faptele inculpaților, referindu-se doar..., la valoarea bunului imobil cu suprafață de ***** m², în valoare de ***** lei, amplasat pe adresa *****, str. *****, însă la descrierea elementelor faptice și la încadrarea juridică a faptei, procurorul nu a indicat la ce se referă „rezultatul produs prin săvârșirea infracțiunii”, adică care este sensul sintagmei din textul actului de acuzare - soldată cu „urmări grave”, având în vedere că infracțiunea este una de rezultat (HCC nr. 22 din 27.06.2017, & 68).

La fel, în contextul „drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege”, fiindu-le incriminate inculpaților Andrei, Popa Serghei, Ciochină Ion Anton Tereza și Olărescu Vadim „excesul de putere”, procurorul a invocat; Contractul de parteneriat public privat; Contractul de ipotecă din *****; Codul civil (art. 296 alin. (2) li Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, or actele legislative enunțate mai sus, nu reglementează „drepturile și atribuțiile” inculpaților, iar contractele enunțate (actele juridice) nu pot justifica prezența elementului material al infracțiunii.

La rîndul său, Curtea Constituțională pronunțînd Hotărârea nr.22 din 01.10.2018, a reținut următoarele:

În acest sens, Curtea constată că principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție, că nicio faptă nu poate fi considerată infracțiune dacă nu există o lege care să o prevadă (...). 30. În acest sens, Curtea a reținut că principiul în discuție are consecințe atât în activitatea de elaborare a normelor penale, cât și în procesul aplicării acestora. Altfel spus, acesta este obligatoriu deopotrivă pentru legislator și pentru judecător (...).

31. (...) principiul analizat le impune subiectelor care au competența aplicării legii penale două obligații esențiale: interpretarea strictă a legii penale și interzicerea analogiei, adică imposibilitatea aplicării ei dincolo de conținutul acesteia, și, respectiv, interzicerea aplicării retroactive a legii penale, cu excepția legii penale mai favorabile (HCC nr. 12 din 14 mai 2018, § 37).

39. Curtea observă că articolul 328 alin. (1) din Codul penal stabilește răspunderea pentru comiterea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Articolul 328 alin. (3) lit. d) din Cod prevede răspunderea pentru comiterea aceluiași acțiuni, dacă prin acestea au avut loc ”urmări grave,,.

40. Curtea notează că în articolul 328 alin. (1) din Codul penal este specificată noțiunea de daune în proporții considerabile, Totodată, la alin. (3) lit. d) din același articol este prevăzută noțiunea de urmări grave. Din punct de vedere juridico-penal, ambele noțiuni desemnează urmările prejudiciabile ale infracțiunilor prevăzute la articolul 328 din Codul penal.

46. Curtea a remarcat că nu există niciun text normativ care ar defini noțiunea de „urmări grave” utilizată în articolul 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal. De asemenea, legea nu stabilește niciun criteriu material care să cuantifice gravitatea urmării prejudiciabile. Astfel, există riscul ca gravitatea să fie apreciată în baza unor criterii arbitrare și discreționare de către cei dotați cu competența aplicării legii penale.

48. (...) având în vedere multitudinea semnificațiilor acestei sintagme, destinatarul normei penale nu poate cunoaște care este acțiunea/inacțiunea prohibită astfel, încât să-și adapteze conduita în mod corespunzător.

52. Așadar, în lipsa unor repere fixe, inclusiv normative, calificarea urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii ca fiind, urmări grave" se face la discreția celor care aplică legea penală, justițiabilul aflându-se într-o stare de insecuritate juridică.

53. Rezumând cele enunțate supra, Curtea conchide că prevederile articolului 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal sunt formulate de o manieră imprecisă și neclară și le conferă autorităților care le aplică o marja excesivă de discreție. Prin urmare, ele nu îndeplinesc standardul calității legii penale, fiind contrare articolelor 1 alin. (3) și 22, coroborate cu articolul 23 alin. (2) din Constituție.

Procurorul în Ordonanța de modificare a învinuirii din 23 martie 2018, își vizează în exclusivitate acuzațiile axate pe urmările prejudiciabile identificate prin sintagma soldată cu „urmări grave", care a fost declarată neconstituțională. Cele enunțate se confirmă și prin modul de redactare a concluziilor-pledoriile anexate de procuror la dosarul cauzei penale

În cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat recunoașterea inculpaților vinovați pe Usatii Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal, iar pe inculpații Popa Serghei, Chiochină Ion, Anton Tereza și Olărescu Vadim vinovați în baza art. 27, art. 42 alin. (5), art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal”, însă concluziile procurorului privind vinovăția inculpaților vizează cu totul o altă infracțiune decât cea indicată în rechizitoriu și chiar în Ordonanța de modificare a învinuirii din 23 martie 2018, adică alte fapte decât cele care au constituit obiectul judecării cauzei penale.

În sensul celor enunțate, este relevantă solicitarea procurorului identificată prin sintagma: „A dispune încasarea solidară de la inculpați a sumei de ***** lei - sumă care nu se regăsește în actele de acuzare,, ; concluziile scrise (pledorie) de către acuzatorul de stat s-au axat pe un alt conținut al laturii obiective și chiar subiective a infracțiunii, pe care o consideră ca fiind dovedită,or, procurorul indică ..(...), urmează a fi precizat că prin, acțiunile infracționale IMSP Spitalul Clinic Republica „Timofei Moșneaga,, prin Scrisoarea din ***** cu nr.***** a informat Ministerul Sănătății că datoria neachitată pentru perioada ***** urmare a neachitării redevenței de către partenerul privat constituie ***** lei, sumă pentru care a fost inițiat procesul civil,iar această sumă la fel nu se regăsește în actele de acuzare.(f.d.66, vol.8).

În sensul art. art. 25 alin. (2) CPP nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, precum și supus unei pedepse penale, decât în baza a hotărârii definitive a instanței de judecată, adoptată în condițiile prezentului cod. Potrivit art. 24 alin. (2) CPP, instanța judecătorească

nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 384 alin. (3) CPP, pct. 2; 15 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 5 din 19.06.*****. sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției;

Deci, o altă teză din învinuirea adusă inculpaților Usatii Andrei, Popa Serghei, Chiochină Ion, Anton Tereza și Olărescu Vadim, procurorul pretinde că obiectul material al infracțiunii îl reprezintă bunul imobil cu o suprafață de ***** m² amplasat pe adresa *****, str. N. Testimițeanu 29, care aparține cu drept de proprietate exclusivă statului" (avându-se în vedere domeniul public"), fiind indicat în Ordonanța de modificare a învinuirii din ***** (vol.7,f.d.107) valoarea imobilului în valoare de ***** lei, iar în concluziile scrise (Pledorie) valoarea imobilului este deja de ***** lei. În acest sens, procurorul vine cu afirmația că, bunul imobil ar aparține cu drept de proprietate „exclusivă statului", adică face parte din „domeniul public".

În asemenea caz, o instanță imparțială nu poate face abstracție de incidența versiunii părții apărării (și este obligată să o ia în calcul, că acuzatorul de stat, a introdus în Ordonanța de modificare a învinuirii din ***** (vol.7,f.d.107) valoarea imobilului cu suprafață de ***** m² amplasat pe adresa *****, str. N. Testimițeanu 29, în mărime de ***** lei, iar în concluziile scrise (Pledorie) valoarea imobilului este deja de ***** lei, care a fost solicitată de a fi încasată de la inculpații Usatii Andrei, Popa Serghei, Chiochină Ion, Anton Tereza și Olărescu Vadim în folosul statului.

Totodată, instanța reține și faptul că, organul de urmărire penală nu a executat indicațiile procurorului care se conțin în Ordonanța din ***** (Vol. 5 f.d. 56-64), menținută în vigoare prin Ordonanța procurorului ierarhic superior din ***** (Vol. 5 f. d. 166-168), care au la bază următoarele constatări: „Reieșind din materialele cauzei penale in coraport cu argumentele invocate de apărare, conchid că statutul bunului în litigiu nu pe deplin este determinat, organul de urmărire penală urmând a clarifica conform normelor legale specificate supra, cărui domeniu se atribuie imobilul, celui public sau privat, anexând la cauză probele - înscrisuri relevante" (Vol. 5 f. d. 59). Nu s-a ținut cont nici de constatările indicate în Ordonanța din ***** (Vol. 5 f. d. 166-168), potrivit cărora: „atribuirea regimului juridic al bunului prin interpretarea art. 296 alin. (2) Cod Civil este una importantă, dar nu și determinantă, aprecierea juridică a statutului bunului imobil determinându-se prin identificarea actului care-l cataloghează la o anumită categorie" (Vol. 5 f. d. 167). Această omisiune, însă nu a fost înlăturată nici la etapa judecării cauzei penale. Or, art. 2 al Legii privind administrarea și deetatzarea proprietății publice definește totalitatea bunurilor domeniului public și a bunurilor domeniului privat a statului.

Este cert că conform art. 10 (1) al Legii, bunurilor domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Dar ,conform art. 10 (7) al Legii se reglementează că bunurile domeniului privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale pot circula liber. La rândul său, art. 11 (1) al legii stabilește expres că, la înregistrarea de stat a bunurilor imobile și a altor bunuri proprietate publică în cadastrul bunurilor imobile sau în alt registru de stat, se indică domeniul proprietății la care se raportă bunul înregistrat.

În privința bunului imobil ce a fost ipotecat, în Registrul Bunurilor Imobile nu este reflectată înscrierea că ar face parte din domeniul public al statului și astfel ar fi scos din circuitul civil. Mai mult, acesta se află în circuitul civil, fapt confirmat prin multitudinea grevărilor, hotărârilor, etc.

existente în Registrul Bunurilor Imobile (...) Nu există nici o lege ce ar stabili că bunurile imobile în privința cărora s-a eliberat acordul de ipotecare ar face parte din domeniul public, totodată nici o lege nu stabilește modul de trecere a acestora în domeniul public". Aceste fapte și împrejurări nu au fost combătute de procuror.

Prin art. 10 din Legea nr. 121 din 04.05.2007 se reglementează regimul juridic al bunurilor proprietate publică. Prin alineatele (1); (2); (4); (5); (5); (6) din norma legală se reglementează regimul juridic al bunurilor domeniului public, iar prin alineatele (7); (8) al normei legale, regimul juridic al bunurilor domeniului privat al statului. 51.3.2 Aceeași lege, prin art. 10¹ și art. 11 alin. (1) reglementează modul de delimitare a bunurilor proprietate publică. Astfel, potrivit art. 10¹ alin. (6) din lege, delimitarea bunurilor imobile proprietate publică se finalizează cu înregistrarea drepturilor și a domeniilor în registrul bunurilor imobile.

Potrivit art. 496 alin. (1) CC, în registrul bunurilor imobile sunt descrise imobilele și indicate drepturile reale care au ca obiect aceste bunuri. Conform art. 497 alin. (1) CC, înscrierile făcute în registrul bunurilor imobile se prezumă autentice și complete până la proba contrară.

În raport cu cele enunțate, este evident că pentru a determina regimul juridic al bunului litigios este necesar să se stabilească conținutul înscrierilor din registrul bunurilor imobile.

Prin extrasul din Registrul bunurilor imobile (Vol. 1 f.d. 159-160) pe care l-a avut la dispoziție Usatîi Andrei în momentul semnării scrisorii litigioase; Popa Serghei în momentul semnării Contractului de ipotecă nr. ***** din *****; Ciochină ***** în momentul întocmirii răspunsului la cererea partenerului privat din *****; notarul Anton Tereza în momentul autentificării contractului de ipotecă și Olărescu Vadim în momentul înregistrării contractului de ipotecă, se atestă cu certitudine că bunul litigios nu face parte din domeniul public, or, în sensul art. 10¹; 11 alin. (1) din Legea nr. 121/04.05.2007, în coroborare cu art. 127 alin. (4) din Constituție, bunurile neindicate expres în norma constituțională, sunt atribuite domeniului public în baza legii și doar după înregistrarea acestora, potrivit domeniului respectiv, în registrul bunurilor imobile. Până în prezent, informația din registrul bunurilor imobile care se prezumă autentică, nu confirmă poziția procurorului potrivit căreia bunul litigios ar ține de domeniul public. În așa mod, la baza acuzațiilor penale au fost puse afirmațiile declarative ale procurorului, care contravin circumstanțelor obiective de fapt și de drept.

Procurorul pretinde la rîndul său, că, acțiunile inculpaților Usatîi Andrei, Popa Serghei, Chiochină Ion, Anton Tereza și Olărescu Vadim ar fi contrare art. 10 al Legii nr. 121/04.05.2007, care, printre altele, prevede că „bunurile domeniului public (...) nu pot fi transmise în comodat (...) persoanelor juridice cu capital privat”.

Bunurile din domeniului public au un statut juridic special, însă, în cauza dată, acest regim nu este aplicabil, or prin pct. 9 lit. al Anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1116 din 06.12.2010 este stipulat expres că: „Principalele clauze ale contractului de parteneriat public-privat se vor referi la următoarele: Ofertantul câștigător va avea dreptul să dispună și să folosească încăperile secției de radiologie și diagnosticare imagistică existente și alte încăperi învecinate relevante din clădirea gestionată de Spitalul Clinic Republican, amplasată pe str. *****, ***** (...)”. Noțiunea de „comodat” utilizată la art. 10 alin. (4) din Legea nr. 121/04.05.2007, se definitivează prin art. 859 CC (în vigoare la acel moment), care stabilește că, prin Contractul de comodat o parte dă cu titlu gratuit un bun în folosința celeilalte părți. În asemenea împrejurări, din analiza sensului Hotărârii

Guvernului nr. 1116 din 06.12.2010 rezultă că bunul imobil vizat nu este atribuit la categoria domeniului public.

Astfel, potrivit art. 8 alin. (3), 66 alin. (2) pct. (1), 281 alin. (2), 296 alin. (2) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, actul de învinuire trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datelor importante (...) inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit". În acest context, instanța reține că în pofida normelor de drept enunțate (...) organul de urmărire penală nu a indicat, deci nu a constatat în actul de învinuire care drepturi și atribuții concrete acordate prin legea concretă, cu reproducerea textului prescripțiilor respective conținute în această lege, limitele cărora se presupune că în mod vădit le-ar fi depășit inculpații.

La caz, instanța reiterează că, nu poate fi trecut cu vederea că, actul de acuzare nu conține informația privind „drepturile și atribuțiile acordate prin lege” raportate la atribuțiile de serviciu" ale inculpaților Usatii Andrei, Popa Serghei, Chiochină Ion, Anton Tereza și Olărescu Vadim.

Actele juridice (Contractul de parteneriat public privat, invocându-se încălcarea Cap. V pct. 16; al Contractul de ipotecă din *****, invocându-se încălcarea pct.4. Subpct. 5) și actele legislative (Codul civil, invocându-se încălcarea art. 296 alin. (2); Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice, invocându-se încălcarea art. 3 alin. (1) lit. e) și art. 10), puse la baza acuzațiilor penale, nu conțin drepturi și atribuții proprii funcțiilor deținute de inculpații Usatii Andrei, Popa Serghei, Chiochină Ion, Anton Tereza și Olărescu Vadim. Respectiv, din această perspectivă, fapta care i se incriminează inculpaților Usatii Andrei, Popa Serghei, Chiochină Ion, Anton Tereza și Olărescu Vadim, nu este de natură penală.

O altă teză invocată prin Ordonanța de modificare a învinuirii din ***** emisă în privința inculpaților Usatii Andrei, Popa Serghei, Chiochină Ion, Anton Tereza și Olărescu Vadim se insistă că prejudiciul este în valoare de ***** lei, iar în Pledorie, procurorul a invocat un prejudiciu în valoarea de ***** lei, care s-ar datora instituirii ilegale a ipotecii prin depășirea atribuțiilor de serviciu (pct. 40.2.2, 50 supra). Pentru claritate, din scrisoarea semnată de secretarul de stat Alexandru Gasnaș, anexată de procuror la dosar, rezultă că suma de ***** lei reprezintă valoarea inițială a imobilului, uzura fiind de ***** lei și valoarea de bilanț ***** lei. Respectiv, procurorul reține uzura bunului imobil ca fiind catalogată drept prejudiciu.

Acuzatorul de stat în expunerea faptelor din rechizitoriu, ulterior invocate în Ordonanța de modificare a învinuirii din *****, cât și în pledoriile expuse, și în efortul de a demonstra versiunea potrivit căreia inculpații ar fi acț*****t cu intenția de a-și depăși atribuțiile ce le erau acordate prin lege, soldate cu urmări grave, a evidențiat că, prejudicial este estimat în sumă de 1. ***** lei, însă de fapt reprezintă valoarea inițială a imobilului, or aceste declarații ale părții acuzării la fel nu își găsesc suport factologic și juridic.

La acest capitol urmează de reținut că, simpla instituire a ipotecii bunului imobil cu suprafața de ***** m.p transmis prin contractul de parteneriat public privat semnat la ***** nu a generat careva urmări prejudiciabile în sensul valorii de bilanț a bunului imobil, riscul provocării unui asemenea prejudiciu fiind exclus chiar de procuror în conținutul Ordonanței de modificare a învinuirii din *****.

În acest aspect, în rechizitoriu se relevă că prin „acțiunile infracționale” inculpații Usatii Andrei, Popa Serghei, Chiochină Ion, Anton Tereza și Olărescu Vadim. ar fi cauzat daune

intereselor publice în sensul sintagmei „soldate cu urmări grave”. Această faptă nu este prevăzută de legea penală, fiind relevante considerentele puse la baza HCC nr.22 din 27.06.2017 și HCC nr.22 din 01.10.2018.

Popa Serghei, se învinuiește că prin semnarea contractului de ipotecă, ca conducător al Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Republican” a transmis în ipotecă BC „*****” SA bunul imobil situat pe adresa, *****, sect.***** și anume: ***** m.p. secția 4, etajul 1 (parter) care constituie *****% din bunul imobil - construcție de cultură și agrement, numărul cadastral *****, cu suprafața la sol ***** m.p. pentru asigurarea executării în termen a obligațiilor care rezultă din contractele de credit nr. ***** din ***** încheiate între BC „*****” SA și SRL „*****” și SRL „*****”, inclusiv și a penalităților și cheltuielilor de urmărire, iar **Ciochină Ion** *****, activând în calitate de șef al Direcției Juridice a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova în baza ordinului nr. ***** din ***** se învinuiește că, primind prin rezoluția ministrului sănătății Usatîi Andrei, spre executare cererea partenerului privat SRL „*****” care s-a adresat către Ministerul Sănătății cu solicitarea de a examina posibilitatea emiterii unei scrisori de garanție din numele Ministerului Sănătății pentru BC „*****” SA, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatîi Andrei ca urmare a aplicării rezoluției din ***** prin care i-a fost transmisă spre executare, având obligația în virtutea funcției deținute de a asigura respectarea rigorilor legale, a întocmit răspunsul la cererea partenerului privat din ***** prin scrisoarea nr.*****, „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA., scrisoare care la ***** a fost semnată de către ministrul sănătății Usatîi Andrei, în temeiul căreia „Ministerul Sănătății al RM își exprimă acordul de a transmite în ipotecă către BC „*****” SA bunul imobil cu suprafața ***** m2 transmis prin contractul de parteneriat public-privat semnat la ***** pentru reconstrucție, cu nr. cadastral ***** - parter, secția 4, și construcția capitală viitoare pentru realizarea parteneriatului public- privat (suprafața ***** m2) – Anexa 5, separat alipită la secția 4 parter conform certificatului de urbanism informativ ***** din *****, după înregistrarea acesteia la OCT Chișinău, întru asigurarea rambursării creditului în valoare de ***** lei de către SRL „*****” destinat finisării construcției și a creditului în valoare de ***** mln. Euro de către SRL „*****” destinat procurării utilajului, ce urmează a fi acordate de către BC „*****” SA.”

Popa Serghei ***** se învinuiește de faptul că, exercitînd în baza Ordinului nr. ***** din ***** funcția de Director General al IMSP Spitalul Clinic Republican pentru perioada suspendării contractului individual de muncă a Dlui ***** Usatîi, a comis tentativa la exces de putere prin complicitate în următoarele circumstanțe.

Popa Serghei *****, fiind conducătorul instituției medicale de nivel republican care în virtutea prevederilor art. 5 al Legii nr. 411-XIII din 28.03.95 a ocrotirii sănătății se află în subordinea Ministerului Sănătății, conștientizînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatîi Andrei, prin semnarea scrisorii nr. ***** din ***** „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr. 1 ***** a BC „*****” SA, prin care cu bunul imobil cu o suprafață de ***** m.p., amplasat pe adresa *****, str. N. Testimîțeanu nr. 29, urma să fie garantate creditele acordate partenerului privat SRL „*****”, a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tentativă la exces de putere de către Usatîi ***** , prin

înlăturarea obstacolelor în vederea executării scrisorii nr. ***** din *****, ca urmare a semnării contractului de ipotecă nr. ***** la ***** cu instituția financiară BC „*****” SA.

Prin consecință, prin acțiunile sale infracționale Popa Serghei Vasile a comis infracțiunea prevăzută la art. 27, art. 42 alin. (5), art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod Penal al Republicii Moldova, Paracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave, prin înlăturare de obstacole. conformitate cu prevederile art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod Penal al Republicii Moldova „Săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, [...] (3) Acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2): b) săvârșite de o persoană cu funcție de demnitate publică; d) soldate cu urmări grave", suntem în prezența formei agravate a infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, cu subiect special, persoană cu funcție de demnitate publică.

Deci, Popa Serghei *****, este învinuit de faptul că, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, prin semnarea contractului de ipotecă nr. ***** la ***** cu instituția financiară BC „*****” SA, a comis tentative de exces de putere prin depășirea în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în participațiune.

În conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) al Codului Penal al Republicii Moldova „Prin persoană cu funcție de demnitate publică se înțelege persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, în condițiile legii; persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale."

În conformitate cu prevederile Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010, art. 2,,„Articolul 2. Funcția de demnitate publică: (1) Funcțiile de demnitate publică se instituie în temeiul actelor emise de Parlament, de Președintele Republicii Moldova și de Guvern, în limitele competenței lor, stabilite de Constituție și de alte legi.

(2) Funcția de demnitate publică este o funcție publică ce se ocupă prin mandat obținut direct, în urma alegerilor, sau indirect, prin numire în condițiile legii.

(3) Demnitarii sînt persoane care exercită funcții de demnitate publică în temeiul Constituției, al prezentei legi și al altor acte legislative.”

În conformitate cu art. 3 alin. (1) a Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010, „Prevederile prezentei legi se aplică persoanelor cu funcții de demnitate publică specificate în anexa la prezenta lege.", astfel Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010, stabilește în mod expres și exhaustiv lista persoanelor cu funcție de demnitate publică.

Este necesar de menționat că funcția de Director General (Director-Interimar), al IMSP Spitalul Clinic Republican, exercitată de Popa Serghei ***** în baza Ordinului nr. ***** din *****, nu se regăsește în lista exhaustivă stabilită de funcții cu demnitate publică din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010.

Tot aici este necesar de menționat și faptul că, funcția de Director General (Director-Interimar), al IMSP Spitalul Clinic Republican, exercitată de Popa Serghei ***** în baza Ordinului

nr. ***** din *****, nu întrunește caracteristicile obligatorii stabilite de art. 123 alin. (3) a Codului Penal al Republicii Moldova, adică, modul de numire sau de alegere în funcția menționată nu este reglementat de Constituția Republicii Moldova, precum și, persoana care ocupă funcția menționată nu este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, în condițiile legii. Mai mult decât atât, funcția de Director General al IMSP Spitalul Clinic Republican este o funcție ocupată în bază de concurs.

Prin urmare art. 328 alin. (3) lit. b) și d) a Codului Penal al Republicii Moldova este o normă de blanchetă, care face trimitere direct la prevederile art. 123 alin. (3) a Codului Penal al Republicii Moldova, precum și la Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010.

În concluzie pentru aplicabilitatea acstuia persoană, în speță Popa Serghei *****, trebuie să corespundă rigorilor stabilite de art. 123 alin. (3) a Codului Penal al Republicii Moldova, precum și la Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010, fapt care este contrazis atât prin rechizitoriul la cauza penală nr. *****, cât și materialele dosarului penal, în speță, Ordinului nr. ***** din *****, de numire a cet. Popa Serghei ***** în funcția de Director General (Director-Interimar), al IMSP Spitalul Clinic Republican.

Astfel, luând în considerație că art. 27, art. 42 alin. (5), art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod Penal al Republicii Moldova, necesită subiect special, persoane cu funcții de demnitate publică, sub a cărei incidență nu este funcția de Director General (Director-Interimar), al IMSP Spitalul Clinic Republican, care era ocupată de către Popa Serghei *****, ceea ce reprezintă o circumstanță care exclude urmărirea penală, în virtutea faptului că cele incriminate nu întrunesc elementele infracțiunii, adică lipsește subiectul special.

Totodată, inculpatului Olărescu Vadim ***** ea fost înaintată învinuirea **precum că**, activînd în calitate de registrator în Direcția înregistrare a Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, filială a Î.S.,Cadastru” a contribuit cu intenție la realizarea tentativei la exces de putere de către ministrul sănătății Usatii *****, prin înlăturarea de obstacole, ca urmare a înregistrării dreptului de ipotecă asupra bunului imobil cu numărul cadastral ***** (01), adică a comis **tentativă la săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave săvârșită prin complicitate;**

Analizând probatoriul administrat de către acuzatorul de stat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată în raport cu faptele incriminate și presupusa vinovăție a inculpatului Olărescu Vadim, instanța reiterează;

Art. 123 Cod Penal definește foarte clar noțiunile de persoana cu funcție de răspundere, persoana publică și persoana cu funcție de demnitate publică.

Hotărîrea Guvernului nr. 1030 din 12 octombrie 1998 „Despre unele măsuri privind crearea cadastrului bunurilor imobile prin care a fost aprobat Regulamentul cu privire la registratorul OCT pun. 2. Registrator se consideră persoana cu funcții de răspundere, care este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să efectueze și să rectifice înscrieri în registrul bunurilor imobile, în modul stabilit.

Potrivit art.2 a Legii cadastrului bunurilor imobile registratorul este persoana cu funcții de răspundere, care este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra

înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să efectueze și să rectifice înscrieri în registrul bunurilor imobile în modul stabilit. Persoana cu funcții de răspundere în cazul de față Olărescu Vadim în calitate de registrator OCT nu se regăsește în calitate de subiect al infracțiunii art.328 CP, statutul său juridic fiind clar consacrat de dispozițiile Legii cadastrului bunurilor imobile, el nefiind nici persoană publică, nici persoană cu funcție de demnitate publică.

În acțiunile registratorului OCT Chișinău Olărescu Vadim lipsește latura subiectivă a infracțiunii, or potrivit art. 12 al Legii cadastrului bunurilor imobile;

8) Registratorul din cadrul oficiului cadastral teritorial are următoarele atribuții:

a) solicită documentele necesare includerii în cadastru a datelor despre bunul imobil și drepturile asupra lui;

b) decide, în modul stabilit, asupra efectuării sau modificării înscrierii în registrul bunurilor imobile ori refuză efectuarea sau modificarea înscrierii respective;...

Deci, inculpatul Olărescu Vadim a efectuat înscrierea ipotecii în Registrul bunurilor imobile al bunului imobil amplasat în ***** str. ***** fără admiterea survenirii daunelor intereselor publice, dar întru exercitarea obligațiilor de serviciu, or la momentul primirii cererii de înregistrare a ipotecii nu existau careva impedimente de ordin legal sau formal pentru executarea acesteia, iar registratorul OCT(în cazul dat Olărescu Vadim) poate refuza înregistrarea drepturilor numai în cazurile prevăzute de art.33 a Legii cadastrului bunurilor imobile, temeiurile pentru refuzul înregistrării drepturilor fiind;

(1) Înregistrarea drepturilor în baza titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren nu poate fi refuzată. Înregistrarea drepturilor în baza altor documente poate fi refuzată numai dacă:

a) solicitantul nu a îndeplinit în termen cerințele stabilite la art.32 alin.(4);

b) forma și/sau conținutul documentelor prezentate nu corespund cerințelor legislației;

c) s-a constatat neautenticitatea documentelor prezentate;

d) documentul prezentat a fost emis de o autoritate publică necompetentă;

e) datele din documentele prezentate nu corespund datelor din cadastru, cu excepția cazurilor în care necorespunderea este cauzată de o eroare tehnică a organului cadastral teritorial;

f) este notată aplicarea sechestrului sau interdicția de înstrăinare sau grevare a bunului imobil, dreptul asupra căruia este solicitat spre înregistrare.

Astfel, inculpatul Olărescu Vadim a înregistrat dreptul de ipotecă asupra bunului imobil cu numărul cadastral ***** (01) la cererea titularului de drepturi în baza unui contract civil legalitatea căruia a fost verificată și confirmată prin autentificarea acestuia de către notarul privat Anton Tereza, autenticitatea căruia nu putea fi pusă la îndoială de către registratorul OCT.

Instanța consideră eronată concluzia procurorului cu privire la încălcarea de către Olărescu Vadim a prevederilor art.44 alin.(2) din Legea Cadastrului bunurilor imobile care prevede că: „nu se admite înregistrarea ipotecii în cazurile în care ipotecarea bunului imobil indicat în contract este interzisă de legislație. La momentul depunerii cererii de înregistrare a ipotecii legislația RM clar definea bunurile domeniului public și bunurilor domeniului privat.

Astfel, potrivit art.296 Cod civil(1) Bunurile care aparțin statului sau unităților administrativ-teritoriale fac parte din domeniul privat dacă, prin lege sau în modul stabilit de lege, nu sunt trecute în domeniul public.

Potrivit art.11 a Legii privind administrarea și deținatizarea proprietății publice

(1) La înregistrarea de stat a bunurilor imobile și a altor bunuri proprietate publică în cadastrul bunurilor imobile sau în alt registru de stat, se indică domeniul proprietății publice la care se raportează bunul înregistrat. La momentul examinării cererii de înregistrare a ipotecii, precum și la momentul actual în registrul bunurilor imobile lipsesc și lipseau careva înscrisuri care să certifice calitatea de bun exclusiv public. Solicitarea de a cere înscrierea în registrul bunurilor imobile a categoriei special de bun imobil proprietate public este pusă de către lege în sarcina titularului de drepturi, în cazul dat este vorba despre autoritatea public centrală de specialitate de ramură care nemijlocit răspunde de gestionarea imobilelor respective. Potrivit art. 10(7) Bunurile domeniului privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale pot circula liber, cu excepția unor categorii de bunuri al căror circuit civil este limitat expres prin lege. Potrivit legii chiar și afectarea circuitului liber chiar și a bunurilor domeniului privat se face în mod expres prin lege.

La momentul înregistrării ipotecii nu existau careva acte normative care să stabilească că bunul ipotecat ține de domeniul public și este scos din circuitul civil, la fel cum în registrul bunurilor imobile lipsesc careva înscrisuri de natură să specifice apartenența exclusivă a bunului respectiv la domeniul public. De fapt, acuzarea a purces la o interpretare cu privire la apartenența bunului imobil amplasat în *****, str. N.***** la domeniul de proprietate publică în mod exclusiv, în lipsa mențiunii înregistrării domeniului dreptului în registrul bunurilor imobile.

Potrivit art. 496 alin. (1) CC, în registrul bunurilor imobile sunt descrise imobilele și sunt indicate drepturile reale care au ca obiect aceste bunuri. Conform art. 497 alin. (1) CC, înscrierile făcute în registrul bunurilor imobile se prezumă autentice și complete până la proba contrară.

În raport cu cele enunțate, este evident că pentru a determina regimul juridic al bunului litigios este necesar să se stabilească conținutul înscrierilor din registrul bunurilor imobile. Prin extrasul din Registrul bunurilor imobile (Vol. 1 f.d. 159- 160) este cert că bunul grevat cu ipotecă nu face parte din domeniul public. Ori, în sensul art. 10'; 11 alin. (1) din Legea nr. 121/04.05.2007, în coroborare cu art. 127 alin. (4) din Constituție, bunurile neindicate expres în norma constituțională, sunt atribuite domeniului public în baza legii și doar după înregistrarea acestora, potrivit domeniului respectiv, în registrul bunurilor imobile. Până în prezent, informația din registrul bunurilor imobile care se prezumă autentică, este contrară cu poziția procurorului potrivit căreia bunul litigios face parte din domeniul public.

Cu privire la legalitatea acțiunilor registratorului Olărescu Vadim s-a expus în cadrul cercetării judecătorești Svirina Liudmila, șeful Direcției asistență juridică și metodologică a ÎS Cadastru, care s-a pronunțat asupra corectitudinii acțiunilor registratorului Olărescu V referitor la înregistrarea ipotecii bunului imobil cu nr.cadastral *****.01.

Martorul *****,care în cadrul ședinței de judecată instanței a menționat că, pentru înregistrarea dreptului de proprietate a unui imobil mai întâi trebuie să fie depusă o cerere din partea proprietarului, la fel în această cerere trebuie să fie anexat documentul ce confirmă dreptul documentului de proprietate, este prevăzut în art. 26 al Legii Cadastrului bunurilor imobile.

Conform art. 296 al CC, nu pot fi gajate bunurile din domeniul public, dar este în cazul în care documentele confirmative este indicat că acesta proprietate se referă la domeniul public. Registratorul nu este obligat să verifice, dacă proprietatea se atestă la domeniul public.

Poate să explice faptul dat print-un exemplu cum sunt filtrare bunurile publice gajate, în prezent în registrul bunurilor imobile este indicat doar în privința terenurilor cu destinația agricolă,

care sunt indicate în lista confirmată de Lega nr.668/1995, referitor la alte obiecte domeniul public nu a fost stabilit, ordinea de distribuire a proprietății în sferă a fost stabilit în art. 10¹ al Legii nr. 121/2007, modificările au fost făcute în anul *****, conform acestei norme, Guvernul trebuia să stabilească ordinea de delimitare a proprietății pe domenii, dar hotărârea Guvernului nu a fost adoptată, dar în 2018 a fost adoptată Legea nr. 29 privind delimitare a proprietății pe domenii, de aceea registratorul în anul ***** nu avea posibilitatea să știe la care domeniu se atribuie bunul gajat, specificat în contractul de ipotecă, prezentat pentru a fi înregistrat dreptul ipotecar.

În procedura de înregistrare nu este prevăzut solicitări referitor la careva declarații despre domeniul bunului ipotecat. D-ei nu cunoaște ce trebuie să verifice notarul în afară de legalitatea documentelor, dar a atras atenția la faptul că până în prezent nu este delimitată bunurile proprietății publică pe domenii. Registratorul nu trebuia să-i apară careva suspiciuni, că este sau nu acest bun din domeniul public, deoarece el se conduce de datele din documentele care sunt prezentate pentru înregistrare. Informația despre domeniul public este inclusă în registru dacă ea este indicată în documentele confirmative. Dacă acest bun face parte din domeniul public, el trebuie să fie indicat în registrul bunurilor imobile. La data înregistrării contractului de ipotecă a bunului imobil, registrul bunurilor imobile că acest bun nu făcea parte din proprietatea statului în domeniul public. Informația din registrul bunurilor imobile se prezumă că este autentică până la proba contrară.

La data înregistrării contractului de ipotecă nu au existat condiții, impedimente care îi împiedecau la moment registratorul de a înregistra bunul. Refuzul neîntemeiat a registratorului prevede sancționarea disciplinară, el a încălcat obligațiile sale de serviciu.

Informația din extrasul din registrul bunurilor imobile prezentă pentru notar o informație autentică, informația care se conține în extras, la fel este autentică pentru notar, extrasul se ia din registru deci informația este asemănătoare. Informația care se conține în registrul bunurilor imobile transpusă în extras, notarul nu a avut temei de a refuza la autentificare contractului.

Informația care se conține în registrul bunurilor imobile transpusă în extras, se prezumă a fi autentifică și pentru Spitalul Republican, dar Ministerul trebuie să ne ofere informația dacă bunul este din domeniul public.

Informația care se conține în registrul bunurilor imobile transpusă în extras, se prezumă a fi autentifică și pentru Ministerul Sănătății și Directorului Spitalului Republican, deoarece este o informație publică.

La data încheierii contractului, înregistrării acestuia nu au existat interdicții privitor la bunul transmis în ipotecă, nu se interzicea înregistrarea. Cu referire la bunul din str. ***** nu a avut loc delimitarea bunului după domeniul public, la ziua de azi nu există informație în registru dacă acest bun se atribuie domeniului public. Bunul care constituie obiectul contractului de ipotecă a fost și este proprietatea statului.

La moment bunul nu este atribuit la domeniul public. Înregistrarea în registru bunurilor imobile se efectuează la cererea proprietarului, conform art. 26 din Legea Cadastrului bunurilor imobile.

Organului abilitat care înregistreze cererile referitor la dreptul de proprietate pe bunurile imobile în domeniul public le înaintează reprezentantul împuternicit sau Ministerul sau întreprinderea care se află în sistemul acestui minister.

Registratorul în anul 2012 careva mecanisme legale de a verifica domeniul public nu erau stabilite, deoarece nu era de competența registratorului. Acte normative speciale de care se conduce registratorul sunt Legea Cadastrului bunurilor imobile și actele normative care reglementează dreptul asupra bunurilor imobile, de exemplu la înregistrarea ipotecară, trebuie să se conducă și de Legea privind ipoteca.

Activitatea registratorului este reglementată de Regulamentul registratorului care este aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1030 din 1998. Registratorul nu este persoană cu demnitate publică. Pe cale de consecință registratorul la înregistrarea ipotecii se conduce de actul juridic contactul de ipotecă prezentat pentru notare în registru și se mai conduce și de informația înscrisă anterior în registrul bunurilor imobile preexistentă de pînă la înregistrarea ipotecii.

Potrivit art.53 CPP (1) La examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării, își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

Potrivit art.384 CPP Instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai atunci cînd instanța de judecată, pornind de la principiul prezumției nevinovăției, cercetează nemijlocit toate probele prezentate, stabilește fapte incriminate de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate sunt interpretate în favoarea inculpatului.

Principiul prezumției nevinovăției este consacrat în art.11 al Declarației Universale ale drepturilor Omului, art.6 para.2 CEDO, art.14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), Constituția Republicii Moldova art.21.

La fel și CtEDO a consacrat în cauza «Prins Hans Adams II Liechtteinstein vs Allemagne» că statele și-au asumat obligația de natură să asigure că drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art.6 au tocmai acest scop efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunînd statelor obligația de rezultat, adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

În contextul menționat sentința se adoptă conform art.385 CPP: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni: ..., iar potrivit art.389 CPP Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

De fapt la data pornirii urmăririi penale respective informația cu privire la ipotecarea imobilului cu nr. cadastral *****.01 era deja radiată din Registrul bunurilor imobile la cererea „*****” S.A., instituția bancară fiind unica persoană interesată în instițarea ipotecii, or din cele expuse de către partea acuzării sunt pur interpretative în raport cu crearea unei posibilități reale de înstrăinare a unui bun public și eventual persistența existenței pericolului prejudicierii statului.

Infrațiunea de exces de putere este o infrațiune de rezultat, iar consumarea acesteia are loc numai odată cu survenirea prejudiciului.

Conform art.8 alin.3 Codul de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului. Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot face două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceea și circumstanță arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție. Astfel, dacă din probele prezentate rezultă, cu același grad de probabilitate, mai multe versiuni, atunci urmează a fi reținută versiunea cea mai favorabilă inculpatului.

Potrivit art. 8, 26 alin. (3), 27 alin. (2), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul nu este în drept să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infrațiune ce constituie obiectul învinuirii și nici o dovadă nu are putere probantă dinaintea stabilită. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Deci în acțiunile inculpatului Olărescu Vadim nu există fapta infrațiunii și nu poate fi prin definiție subiect activ al infrațiunii incriminate.

Conform rechizitoriului se menționează că, Anton Tereza *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatîi ***** ca urmare a semnării scrisorii nr.***** din ***** „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” prin care s-a dispus transmiterea în ipotecă către BC „*****” SA, bunul imobil cu suprafața ***** m2 situat pe adresa *****, str. *****, prevăzând urmările prejudiciabile scontate de acesta și dorind survenirea lor, la ***** a autentificat contractul de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA.

Se afirmă că, Anton Tereza *****, a autentificat contractul de ipotecă sus menț*****t contrar prevederilor art. 41 alin. (1) lit.a) din Legea cu privire la notariat, care prevede că notarul refuză efectuarea actului notarial în cazul dacă acesta este contrar legii sau nu corespunde cerințelor legale; art. 19 lit. b) din Legea cu privire la notariat, care prevede că Notarul are obligația să acorde persoanelor fizice și juridice asistență în exercițiul drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor, să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite; Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și

bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public, art. 3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale.

Consideră partea acuzării că prin acțiunile sale infracționale, Anton Tereza *****, a contribuit cu intenție la realizarea tentativei la exces de putere de către ministrul sănătății Usatîi Andrei, prin înlăturarea de obstacole, ca urmare a autentificării notariale a contractului de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA, comițând astfel infracțiunea prevăzută la art.27, art.42 alin.(s), art.328 al.(3) lit.b), d) din Codul penal caracterizată prin contribuirea la săvârșirea tentativei infracțiunii de exces de putere de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldată cu urmări grave.

La data de 23 martie 2018 prin Ordonanța de modificare a învinuirii emisă de procurorul în procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov, învinuirea a fost modificată după cum urmează: Anton Tereza *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatîi Andrei ca urmare a semnării scrisorii nr.***** din ***** „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” prin care s-a dispus transmiterea în ipotecă către BC „*****” SA, bunul imobil cu suprafața ***** m2 situat pe adresa ***** , str. ***** , în valoare de ***** lei, prevăzând urmările prejudiciabile scontate de acesta și dorind survenirea lor, la ***** a autentificat contractul de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA. Deci, suma în valoare de ***** lei, fiind indicată în scrisoarea datată cu 07 noiembrie 2017 parvenită din numele Spitalului Clinic | Republican unde se indică că valoarea de bilanț a suprafeței de 611 m.p. transmis în baza PPP „*****” este suma de 543,8 lei, or valoarea de bilanț nu poate fi interpretat ca un prejudiciu.

Cu referire la probele prezentate de către partea acuzării și anume declarațiile martorilor, acestea fiind audiați în cadrul ședinței de judecată nu au confirmat acuzațiile aduse inculpatei Anton Tereza, negînd careva încălcări a legislației prin autentificarea contractului de ipotecă.

Astfel partea acuzării aduce în motivarea argumentelor sale precum că Anton Tereza la ***** a autentificat contractul de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA. contrar prevederilor art. 41 alin. (1) lit.a) din Legea cu privire la notariat, art. 296 alin. (2) Cod civil, art. 3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, art. 10 al Legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice.

Conform art. 20 din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice (1) Evidența întregului patrimoniu public se ține în registrul patrimoniului public, care este un sistem de colectare, păstrare și prelucrare a informației cu caracter juridic și financiar din domeniu. (2) Registrul patrimoniului public conține informații despre valoarea de bilanț a patrimoniului public al Republicii Moldova din teritoriul ei și din străinătate, precum și despre modalitățile și rezultatele utilizării acestui patrimoniu. Registrul patrimoniului public reflectă caracterul și valoarea de bilanț a patrimoniului public, conform situației de la 1 ianuarie al anului de gestiune, al organizațiilor care

dispun de un astfel de patrimoniu, al autorităților publice și al unităților administrativ-teritoriale de nivelul al doilea.

Mai mult potrivit Hotărârii de Guvern nr 675 din 06 iunie 2008 cu privire la Registrul patrimoniului public, emisă în temeiul art.20 al Legii nr.121-XVI din 4 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, se stabilește conform p. 3 că Agenția Proprietății Publice, în virtutea împuternicirilor sale prevăzute de legislație, exercită funcția de deținător al Registrului patrimoniului public, în Registru se înscriu date privind valoarea de bilanț a patrimoniului întreprinderilor de stat și municipale, instituțiilor publice, societăților comerciale cu capital public și public-privat, precum și date cu privire la acțiunile (cotele sociale) publice deținute în capitalul social al societăților comerciale, patrimoniul public dat în administrare economică societăților comerciale, precum și date despre bunurile imobile proprietate publică a statului. Registrul se divizează în următoarele subregistre: g) subregistru nr.7 - al bunurilor imobile proprietate publică a statului (anexa nr.7).

Este foarte important în vederea calificării acțiunilor notarului să fie clarificat regimul juridic al bunului imobil care a constituit obiectul contractului de ipotecă, fapt care nu a fost efectuat de partea acuzării. Astfel conform materialelor cauzei, în cadrul urmăririi penale CNA la data de 18 ***** prin scrisoarea nr. 03/27-263 a solicitat de la Agenția Proprietății Publice informația despre regimul juridic al bunului care face obiect al contractului de ipotecă, la fel sa solicitat și de către partea apărării Agenției Proprietății Publice să fie prezentată informația din registrul patrimoniului public ce ține de bunul imobil nr. cadastral *****.

Conform răspunsului primit nr. 05-1166 din 30/10/2015 s-a constatat că abia la data de 10/04/2015 având drept temei demersul Ministerul Sănătății cu nr. 01-9/602 în registrul patrimoniului public au fost înscrise bunuri imobile cu nr. cadastral ***** și doar parțial (aula și biblioteca).

Conform art. 11 din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice - 1) La înregistrarea de stat a bunurilor imobile și a altor bunuri proprietate publică în cadastrul bunurilor imobile sau în alt registru de stat, se indică domeniul proprietății publice la care se raportează bunul înregistrat.

Este evident ca la data autentificării contractului de ipotecă registrul bunurilor imobile și nici un alt registru de stat nu conținea date care ar confirma că bunul imobil care constituia obiectul contractului de ipotecă este din domeniul public al statului.

Prin art. 10 din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, nr. 121 din 04.05.2007 se reglementează regimul juridic al bunurilor proprietate publică. Prin aliniatele (1); (2); (4); (5); (5); (6) din norma legală se reglementează regimul juridic al bunurilor domeniului public, iar prin aliniatele (7); (8) al normei legale, regimul juridic al bunurilor domeniului privat al statului.

Potrivit art. 496 alin. (1) CC, în registrul bunurilor imobile sunt descrise imobilele și sunt indicate drepturile reale care au ca obiect aceste bunuri. Conform art. 497 alin. (1) CC, înscrierile făcute în registrul bunurilor imobile se prezumă autentice și complete până la proba contrară.

În raport cu cele enunțate, este evident că pentru a determina regimul juridic al bunului litigios este necesar să se stabilească conținutul înscrierilor din registrul bunurilor imobile

Prin extrasul din Registrul bunurilor imobile (Vol. 1 f.d. 159-160) pe care l-a avut la dispoziție Usatfi Andrei în momentul semnării scrisorii litigioase; Popa Serghei în momentul semnării

Contractului de ipotecă nr. ***** din *****; Ciochină Ion în momentul întocmirii răspunsului la cererea partenerului privat din *****; notarul Anton Tereza în momentul autentificării contractului de ipotecă și Olărescu Vadim în momentul înregistrării contractului de ipotecă, se atestă cu certitudine că bunul litigios nu face parte din domeniul public. Ori, în sensul art. 101; 11 alin. (1) din Legea nr. 121/04.05.2007, în coroborare cu art. 127 alin. (4) din Constituție, bunurile neindicate expres în norma constituțională, sunt atribuite domeniului public în baza legii și doar după înregistrarea acestora, potrivit domeniului respectiv, în registrul bunurilor imobile. Până în prezent, informația din registrul bunurilor imobile - care se prezumă autentică, nu confirmă poziția procurorului potrivit căreia bunul litigios ar ține de domeniul public. În așa mod, la baza acuzațiilor penale au fost puse afirmațiile declarative ale procurorului, care contravin circumstanțelor obiective de fapt și de drept.

De altfel, conform declarațiilor martorului Svirina Liudmila, Șeful Direcției asistență juridică la ÎS Cadastru a afirmat în acest context că ”Registrul bunurilor imobile nu conține careva date referitor la atribuirea bunului în domeniul public” - fapt neglijat de partea acuzării, iar un careva act care limitează circuitul civil al bunului imobil nr. cadastral ***** nu exista la momentul autentificării contractului de ipotecă.

Din cele menționate se constată că acțiunile privind autentificarea contractului de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA. sunt perfect legale.

Partea acuzării a invocat prin rechizitoriu că ”Anton Tereza ***** a contribuit cu intenție la realizarea tentativei prin înlăturarea de obstacole ca urmare a autentificării a contractului de ipotecă nr.***** din ***** încheiat între Popa Serghei în calitate de director al IMSP „Spitalul Clinic Republican” și BC „*****” SA.” Aceste afirmații sunt absolut declarative, or, partea acuzării nu adus în acest sens nici o probă, nu a făcut nici o constatare care ar demonstra caracterul de complice în cauza supusă judecării.

Reieșind din prevederile legale incriminate și anume art. 42, al. 5 Cod Penal - (5) Se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte și prin prisma art. 41 Cod Penal - Se consideră participație cooperarea cu intenție a două sau mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni intenționate, este evident că pentru a putea fi calificate astfel acțiunile partea acuzării urma să aducă dovezi despre careva cooperare.

Raționamentele despre lipsa unei participații sunt argumentate în contextul în care în materialele dosarului, a probelor aduse nu sunt nici chiar indicii care ar confirma complicitatea și nici pe parcursul examinării cauzei penale partea acuzării nu a adus probe în acest sens, or persoanele care sunt vizate în cauza penală nici nu erau cunoscute cu așa numitul autor cu care chipurile au fost complici.

Prin rechizitoriu organul de urmărire penală pretinde că *prin acțiunile sale intenționate, ***** , a contribuit în calitate de complice la săvârșirea de către persoane cu funcție de demnitate publică a acțiunilor care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege acțiunii soldate cu urmări grave, infracțiune prevăzută de art. art.27, art.42*

alin.(5),art. 328 alin.(3) lit.b) și d) din Codul penal, invocându-se că, Ciochină Ion, activind în calitate de șef al Direcției Juridice a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova în baza ordinului nr.64-p, §.1 din ***** primind prin rezoluția ministrului sănătății Usatii Andrei, spre executare cererea partenerului privat SRL „*****” care s-a adresat către Ministerul Sănătății cu solicitarea de a examina posibilitatea emiterii unei scrisori de garanție din numele Ministerului Sănătății pentru BC „Moldinconbank” SA, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatii Andrei ca urmare a aplicării rezoluției din ***** prin care i-a fost transmisă spre executare, având obligația în virtutea funcției deținute de a asigura respectarea rigorilor legale, contrar prevederilor Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public privat din 24.11.***** care prevede că Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nici o obligație de a indemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea", art.296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art.3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și deetizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art.10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale, a întocmit răspunsul la cererea partenerului privat din ***** prin scrisoarea nr.*****.

Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)" adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA., scrisoare care la ***** a fost semnată de către ministrul sănătății Usatii *****, în temeiul căreia Ministerul Sănătății al RM își exprimă acordul de a transmite în ipotecă către BC „*****” SA bunul imobil cu suprafața ***** m² transmis prin contractul de parteneriat public-privat semnat la ***** pentru reconstrucție, cu nr.cadastral *****- parter, secția 4, și construcția capitală viitoare pentru realizarea parteneriatului public-privat (suprafața ***** m²) Anexa 5, separat alipită la secția 4 parter conform certificatului de urbanism informativ ***** din *****, după înregistrarea acesteia la OCT Chișinău, întru osigurarea rambursării creditului în valoare de ***** lei de către SRL „*****” destinat finisării construcției și a creditului în valoare de ***** min. Euro de către SRL „*****” destinat procurării utilajului, ce urmează a fi acordate de către BC „*****” SA.

Ulterior, pocurorul a emis odonanță de modificare a învinuirii la data de 23 martie 2018(vol.7, f.d.107), prin care a indicat că, **Ciochină Ion** *****, primind prin rezoluția ministrului sănătății Usatii Andrei, spre executare cererea partenerului privat SRL „*****” care s-a adresat către Ministerul Sănătății cu solicitarea de a examina posibilitatea emiterii unei scrisori de garanție din numele Ministerului Sănătății pentru BC „*****” SA, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor ministrului sănătății Usatii Andrei ca urmare a aplicării rezoluției din ***** prin care i-a fost transmisă spre executare, având obligația în virtutea funcției deținute de a asigura respectarea rigorilor legale, contrar prevederilor Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public-privat din 24.11.***** care prevede că „... Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se

află situate Spațiile vor fi în proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice, Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nicio obligație de a îndemni sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea.”, art. 296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art. 3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art. 10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi faptul că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale, a întocmit răspunsul la cererea partenerului privat din ***** prin scrisoarea nr.***** , „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)” adresată directorului Filialei nr.1 ***** a BC „*****” SA., scrisoare care la ***** a fost semnată de către ministrul sănătății Usatîi ***** , în temeiul căreia „Ministerul Sănătății al RM își exprimă acordul de a transmite în ipotecă către BC „*****” SA bunul imobil cu suprafața ***** m2, în valoare de ***** lei, transmis prin contractul de parteneriat public-privat semnat la ***** pentru reconstrucție, cu nr. cadastral ***** - parter, secția 4, și construcția capitală viitoare pentru realizarea parteneriatului public-privat (suprafața ***** m2) - Anexa 5, separat alipită la secția 4 parter conform certificatului de urbanism informativ ***** din ***** , după înregistrarea acesteia la OCT Chișinău, întru asigurarea rambursării creditului în valoare de ***** lei de către SRL „*****” destinat finisării construcției și a creditului în valoare de ***** mln. Euro de către SRL „*****” destinat procurării utilajului, ce urmează a fi acordate de către BC „*****” SA.”

În continuare, acuzatorul de stat prin actul de învinuire pretinde că Ciochină Ion” a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tentativă la exces de putere de către ministrul sănătății Usatîi Andrei, prin sfaturi, prestare de informații și prin înlăturare de obstacole ca urmare a întocmirii scrisorii nr.***** , „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană)

Constatarea organului de urmărire penală precum că *Ciochină Ion* a contribuit la săvârșirea infracțiunii de tentativă la exces de putere de către ministrul sănătății Usatîi Andrei, prin sfaturi, prestare de informații și prin înlăturare de obstacole ca urmare a întocmirii scrisorii nr.***** , „Referitor la instituirea ipotecii de către Ministerul Sănătății (în calitate de terță persoană) este lipsită de orice argumentare logică, în situația în care scrisoarea sub nr. ***** din ***** , la care se face referire (vol.7, f.d.176) este semnată de însuși Ministru Andrei Usatîi, iar faptul că Ciochină Ion a dat sfaturi Ministrului, referitor la întocmirea unei scrisori era un lucru normal și firesc, în contextul în care acesta își îndeplinea atribuțiile de serviciu, activînd în calitate de șef al Direcției Juridice a Ministerului Sănătății al RM. Astfel, instanța consideră depășită și lipsită de temei juridic și factologic învinuirea adusă.

Procurorul, la rîndul său a invocat în învinuire că: „ Ciochină Ion... contrar prevederilor Capitolului V p.16 din contractul de parteneriat public privat din 24.11.***** care prevede că Pentru evitarea oricărui dubiu, Spațiile, clădirile și terenul pe care se află situate Spațiile vor fi proprietatea Republicii Moldova, indiferent de îmbunătățirile, renovările, construcțiile, extinderile sau investițiile efectuate de către Partenerul Privat în legătură cu acestea, iar Autoritățile Publice,

Republica Moldova sau orice Entitate Guvernamentală nu vor avea nici o obligație de a indemniza sau despăgubi Partenerul Privat pentru costurile, cheltuielile sau investițiile sale în legătură cu acestea", art.296 alin. (2) Cod civil, în care este stipulat că din domeniul public al statului fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public; art.3 alin. (1) lit.e) din Legea privind administrarea și deetatzarea proprietății publice care stipulează că unul din scopurile legii este apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, iar art.10 al Legii citate, consfințește întru apărarea acestor drepturi că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis. Ele nu pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale, a întocmit răspunsul la cererea partenerului privat din ***** prin scrisoarea nr.***** , astfel

indicând că aceste prevederi legale au fost încălcate de inculpat în exercitarea atribuțiilor sale,or organul de urmărire penală a efectuat o interpretare a legii extensivă și eronată cazului examinat.

Totodată, revenind la calificarea juridică și pretinderea de a fi comis fapta prejudiciabilă în calitate de complice, instanța evidențiază prevederile art. 42 alin. (5) CP, potrivit cărora *complice* este persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Uneori, complicele poate contribui chiar la efectuarea actelor de executare, dar această contribuție nu are ea însăși caracterul unui act de executare, fiindcă complicele nu are calitatea de a efectua fapte cu caracter de executare în cazul faptei săvârșite, contribuția sa rămânând o activitate de sprijinire (este cazul infracțiunilor cu subiect special, la care nu poate fi autor decât o persoană care are o anumită calitate, numai aceste persoane pot efectua acte de executare, cei care nu au această calitate nu fac decât să-i ajute).

În continuare, instanța evidențiază că complicitate la o infracțiune poate să existe doar atunci când se constată existența faptului infracțional și autorul infracțiunii este recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate. Or, însăși complicele este cel care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte. Astfel, dacă în sine nu a fost comisă sau organizată (de către autor sau organizator) nici o acțiune ilegală care să constituie infracțiune, nu poate exista nici complicitate.

Raportând cele menționat la învinuirea adusă lui Chiochină Ion și circumstanțele reținute de instanță în privința lui Ciochină Ion, achitarea acestuia din motiv că se întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța nu poate reține nici componența juridică incriminată lui Ciochină Ion – complicitatea la o infracțiune ce nu a fost constatată - **art. 42 alin. (5) și art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal.**

La stabilirea comiterii unei infracțiuni este esențială stabilirea faptei prejudiciabile, ca element a laturii obiective a componenței de infracțiune.

Deși din nou există riscul de a dubla informația analizată supra, în cazul adoptării prezentei sentințe de achitare, instanța se vede nevoită a clarifica minuțios toate circumstanțele constatate.

Latura obiectivă a infracțiunii în cauză include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Când ne referim la acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, avem în vedere oricare din următoarele patru modalități factive: 1) săvârșirea unei acțiuni care ține de competența unei alte persoane cu funcție de răspundere (de exemplu, a unei persoane cu funcție de răspundere ierarhic superioare din același sistem departamental, ori a unei persoane cu funcție de răspundere din același sistem departamental căreia făptuitorul nu i se supune, ori a unei persoane cu funcție de răspundere din alt sistem departamental); 2) săvârșirea unei acțiuni care putea fi comisă de către făptuitor numai în prezența unor circumstanțe deosebite, indicate în lege sau într-un alt act normativ; 3) săvârșirea unipersonală a unei acțiuni pe care o poate efectua exclusiv un organ colegial; 4) săvârșirea unei acțiuni pe care nimeni și în nici un fel de circumstanțe nu este în drept să le săvârșască.

La stabilirea depășirii limitelor competenței, în corespundere cu art. 328 CP, instanțele se vor conduce de prevederi, care circumstanțiază drepturile și atribuțiile inculpatului și, în mod obligatoriu, sunt consacrate sau derivă dintr-o lege sau dintr-un act normativ subordonat legii (din actele emise de Guvern, de autoritățile administrației publice centrale și locale). Aceasta deoarece, în spiritul de care este animată incriminarea (*mens legis*), sintagma „acordate prin lege” din dispoziția alin. (1) art. 328 CP este utilizată în sensul său comun de „legislație”, presupunând, prin aceasta, și actele normative subordonate legii.

Pentru reținerea la încadrare a art. 328 CP, este important ca depășirea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege să aibă un caracter vădit. Dacă există dubii, rezultate din contradicțiile reglementării competenței funcției deținute, iar persoana publică, respectiv, persoana cu funcție de demnitate publică, admite că uzurpează atribuții sau că săvârșește unele acțiuni, fără a respecta anumite cerințe impuse de lege etc., deci fără a avea certitudinea că răspunderea penală nu va surveni, deoarece nu au fost depășite în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor, acordate prin lege.

Deci, este esențial ca actul de învinuire să evedențieze *in stricto sensu* drepturile și atribuțiile inculpatului prevăzute de lege, care anume au fost depășite de persoana învinuită.

Analizând secvențele din învinuirea formulată în privința inculpaților Usatfi Andrei, Popa Serghei, Ciochină Ion., Anton Tereza și Olărescu Vadim instanța observă că acestora li se incriminează fapte generale, nefiind identificat pentru fiecare inculpat în parte acțiunii prejudiciabilă concretă.

De altfel, precum stabilește esența componentei de infracțiune prevăzute de art. 328 Cod penal, organul de urmărire penală nu a identificat și introdus în actul de învinuire drepturile și atribuțiile inculpaților și, ce în mod obligatoriu, sunt consacrate sau derivă dintr-o lege sau dintr-un act normativ subordonat legii, care se pretind a fi depășite în exercitarea funcției publice.

Astfel, anume identificarea și indicarea *in concreto* a drepturilor și atribuțiile inculpaților, este punctul de pornire în formularea unei astfel de învinuiri și stabilirii vinovăției inculpaților.

Fiind audiați fiecare dintre inculpați, aceștia au respins orice acuzare de complicitate. Instanța admite că asta ar fi o poziție de apărare subiectivă a fiecărui inculpat, doar că această poziție a apărării nu a fost răsturnată în nici un mod de partea acuzării care are obligația de a demonstra conform principiului dincolo de orice dubiu rezonabil faptele invocate.

Ținând cont de erorile și omisiunile organului de urmărire penală din start în învinuirea formulată în partea ce ține de subiecții infracțiunii și lipsa acțiunii principale din cadrul laturii obiective a infracțiunii examinate, instanța consideră oportună achitarea inculpaților din motivul lipsei elementelor componente de infracțiune incriminate.

Instanța de judecată are obligația să respecte prezumția de nevinovăție și să pronunțe o sentință de condamnare numai în situația în care vinovăția este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture orice dubiu.

Cu referire la pretinsul prejudiciu cauzat, instanța reține;

În timp ce caracterul prejudiciabil al infracțiunii este determinat de obiectul juridic protejat, constituind semnul calitativ al infracțiunii, gradul prejudiciabil depinde de gravitatea faptei săvârșite (valoarea daunei, forma vinovăției, motivul, scopul etc.), fiind un semn cantitativ.

În acest sens, incriminarea unei fapte în baza art. 328 din Codul Penal trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul „*ultima ratio*”, care semnifică că legea penală este unica măsură ce poate atinge scopul urmărit, altele de ordin civil, administrativ, disciplinar etc., fiind ineficiente în realizarea acestui deziderat.

Se reține că principiul „*ultima ratio*” nu trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală trebuie privită ca o ultimă măsură aplicată din perspectiva cronologică, ci trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală este singura în măsură să atingă scopul urmărit, alte măsuri de ordin civil, administrativ fiind improprii în realizarea acestui deziderat.

Dauna cauzată interesului public ori drepturilor și intereselor persoanei fizice sau juridice trebuie să fie efectivă și determinată, întrucât în raport de acest semn obiectiv se apreciază, dacă fapta prezintă sau nu un anumit grad de pericol social. Instanțele de judecată trebuie să țină cont de faptul că evaluarea corectă și unitară a urmărilor prejudiciabile, în cazul infracțiunilor de abuz de putere sau abuz de serviciu, precum și exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu este principială, deoarece de întinderea acestora depinde disocierea infracțiunilor. Tot atât de principială este evaluarea corectă a conținutului urmării prejudiciabile.

Infracțiunea specificată la art.328 CP RM este o *infracțiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Conform art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Deci, inculpaților Usatîi Andrei, Popa Serghei, Ciochină Ion, Olărescu Vadim și Anton Tereza li i se impută că acțiunile lor intenționate nemijlocit au fost îndreptate spre săfîrșirea infracțiunii de exces de putere soldată cu urmări grave, procurorul invocînd că prejudicial real cauzat prin infracțiune, instituția pe care acuzarea îl considera de a fi reținut ca valoare a prejudiciului cauzat prin acțiunile inculpaților, constituie propriu zisă valoarea bunului imobil calculate în sumă de 1.168.648, 89 lei, care a și solicitat să fie încasată din contul inculpaților în folosul statului.

Pe parcursul cercetării judecătorești, Ministerul Sănătății prin scrisoarea sub nr.***** din ***** (vol.8, f.d.65) a informat Procuratura Anticorupție (prezentat instanței)despre faptul că valoarea de bilanț a bunului imobil litigios este de ***** lei.

În acest context, instanța urmează să precizeze că, Spitalul Clinic Republican prin scrisoarea sub nr. ***** din ***** (vol.8, f.d.66) a informat Ministerul Sănătății că datoria neachitată pentru perioada a.***** urmare a neachitării redevenței de către partenerul privat constituie ***** lei suma pentru care a fost inițiat procesul civil.

Astfel, în partea laturii obiective instanța mai constată și lipsa prejudiciului material invocat de partea acuzării în mărime de ***** lei, iar înaintarea unei astfel de pretenții, mai cu seamă materializate și prin acțiune civilă, nu are nici un suport juridic sau factologic.

În continuare, sub rezerva repetării, cu referire la latura subiectivă a infracțiunii incriminate inculpaților, instanța de judecată evidențiază că aceasta poate fi realizată prin intenție directă sau indirectă, iar conform art. 17 din Codul Penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Dispoziția art. 328 din Codul Penal indică despre săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. Aceasta înseamnă că făptuitorul manifestă certitudine, este lipsit de orice îndoială, nu are dubii că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. În lipsa caracterului vădit al depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, răspunderea nu poate fi aplicată potrivit art. 328 din Codul Penal.

În mod evident, în condițiile în care nu a fost constatată latura obiectivă a infracțiunii incriminate, faptele respective, nu pot fi calificate în baza art. 328 alin. (3) lit. b) CP, pe motiv că nu este întrunită nici latura subiectivă a respectivei componente de infracțiune. Or, așa cum a fost enunțat infracțiunea de la art. 328 poate fi comisă doar cu intenție directă sau indirectă care trebuie să cuprindă atât fapta prejudiciabilă (depășirea vădită a drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege), cât și rezultatul prejudiciabil (cauzarea prejudiciului considerabil drepturilor persoanei juridice).

Subiectul infracțiunii examinate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

Critici în privința stabilirii subiectului special în învinuirea formulată instanța aduce faptul că organul de urmărire penală nu s-a apreciat cu formularea învinuirii conform conținutului legii în vigoare la comiterea infracțiunii care conferea inculpaților - *persoană cu funcție de demnitate*

publică, sau Legea penală în vigoare ce stabilește la art. 123 drept subiect special prevăzut de agravanta lit. b) alin. (3) al art. 328 Cod penal – *persoană cu demnitate publică*.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Instanța menționează că, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În încheiere, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată conchide că este necesară și oportună achitarea inculpaților Usatfi Andrei, Popa Serghei, Ciochină Ion, Olărescu Vadim și Anton Tereza, deoarece în acțiunile inculpaților lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii incriminate și sunt admise erori și omisiuni întru stabilirea circumstanțelor faptice corecte, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului din care considerente, nu se poate deduce o altă concluzie decât achitarea lui Usatfi Andrei *****, Popa Serghei *****, Ciochină Ion *****, Anton Tereza ***** și Olărescu Vadim ***** de sub învinuirea adusă.

Susținerea învinuirii de către acuzatorul de stat, poartă doar un caracter declarativ și se bazează tocmai pe presupuneri și tratare incorectă și defavorabilă inculpaților a evenimentelor ce au avut loc.

Vinovăția inculpaților Usatfi Andrei *****, Popa Serghei Vasile, Ciochină Ion *****, Anton Tereza ***** și Olărescu Vadim ***** nu este obiectiv confirmată prin careva probe, fiind astfel o totalitate de împrejurări ce nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare. În așa fel, instanța consideră necesar ca Usatfi *****, Popa Serghei *****, *****, Anton Tereza ***** și Olărescu Vadim ***** să fie achitați, din motivul că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

În eventualitatea celor expuse, instanța conchide că învinuirea adusă inculpatului Usatfi *****, în baza art. 27, art.238 alin(3)lit.b)CP,iar al inculpaților Popa Serghei *****, *****, *****, Anton Tereza ***** și Olărescu Vadim ***** în baza art. 27, art.42 alin(5), art. 328 alin(3) lit b)Cod penal nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art.238 alin(3)lit.b)CP și respectiv art.27, art.42 alin(5), art. 328 alin(3) lit b)Cod penal, iar acuzațiile aduse nu și-au găsit confirmare, lipsind probe care ar demonstra cu certitudine și fără vreun dubiu rezonabil comiterea unei fapte penale de către persoanele acuzate..

În consecință, instanța ajunge la concluzia că faptele incriminate lui Usatfi Andrei *****, Popa Serghei *****, Ciochină Ion *****, Anton Tereza ***** și Olărescu Vadim ***** prin rechizitoriu (ulterior modificată prin ordonanța din 23 martie 2018), nu și-au găsit confirmare, iar

achitarea inculpaților pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii este o hotărâre legală și întemeiată.

Ca urmare, în conformitate cu art. 390 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Astfel, ținând cont că inculpații Usatîi *****, Popa Serghei *****, Ciochină Ion *****, Anton Tereza ***** și Olărescu Vadim ***** se achită pe motiv că faptele lor nu întrunesc elementele infracțiunii, instanța dispune a-i considera reabilitați.

Instanța menționează că, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Deoarece au fost constatate o serie de nereguli privind formularea învinuirii inculpaților susținute prin rechizitoriu, (ulterior prin ordonanțele de modificare din 23 martie 2018) instanța admite în totalitate pretențiile formulate de inculpați și ține să evidențieze următoarele:

Conform articolului 66 alin. (2), pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit, adică să fie informat asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, iar conform articolului 296 alin. (2) Cod de procedură penală, rechizitoriul, în baza ordonanței de punere sub învinuire, trebuie să cuprindă informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală.

Garantarea dreptului inculpatului de a fi informat cu privire la învinuirea înaintată nu trebuie să existe doar enunțativ, ci trebuie realizată prin recunoașterea și acordarea eficientă a dreptului procesual prevăzut în articolul 66 alin. (2), pct. 1) Cod de procedură penală, mai ales în momentul în care procurorul, întocmind, confirmând și susținând rechizitoriul, formulează concluzii de natură a răsturna prezumția de nevinovăție.

Rechizitoriul, în sensul articolului 297 Cod de procedură penală, este actul de sesizare a instanței de judecată, care se întocmește de procuror după prezentarea materialelor de urmărire penală.

Având în vedere importanța pe care o prezintă în procesul penal acest act procedural, legea acordă o atenție deosebită conținutului și formei acestuia sub aspectul formulării învinuirii în privința inculpatului, deoarece, prin rechizitoriu, în principiu, se înțelege notificarea oficială emisă de procuror prin care se impută persoanei săvârșirea unei infracțiuni, fapt care atrage repercusiuni importante asupra drepturilor procesuale prevăzute de lege. Acest act procedural trebuie să cuprindă, printre altele, și formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei. În cazul în care rechizitoriul nu cuprinde aceste elemente obligatorii, adică inculpatul nu este informat clar și precis cu privire la învinuirea înaintată, acesta este lipsit de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal: asigurarea dreptului la apărare (articolul 17 Cod de procedură penală) și contradictorialității în procesul penal (articolul 24 Cod de procedură penală).

În acest context, și expunerea evazivă asupra faptei incriminate echivalează cu lipsa informației despre fapta respectivă, iar, pe cale de consecințe, cu neinformarea inculpatului cu privire la învinuirea înaintată. Întocmirea corectă a rechizitoriului, prin invocarea învinuirii, este crucială în procesul penal, având consecințe importante la judecarea cauzei, mai cu seamă în cazul în care se pronunță sentința de condamnare. Concluzia cu privire la întocmirea corectă a rechizitoriului, ca condiție a procesului penal echitabil, se coroborează cu prevederile stipulate în articolul 6 din CEDO, precum și cu jurisprudența CtEDO.

Înalta Curte, în cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c. Allemagne din 12.07.2001, menționează că: „... statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: eficacitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații”.

Articolul 6 §1, citit în conjuncția articolului 6 §3 lit. a) din CEDO, a introdus în ordinea de drept națională garanții de procedură, stipulând că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil de către o instanță care trebuie să hotărască asupra temeiniciei oricărei acuzații îndreptate împotriva sa, iar orice acuzat are dreptul, în special, să fie informat asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa. Așa cum rezultă din jurisprudența CtEDO, într-o formulare de sinteză, se relevă că, prin art. 6 §1, combinat cu §3 din același articol, au fost stabilite elementele esențiale ale unui proces echitabil, marcat, în special, de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții (decizia CtEDO din 30.10.1991 în cauza Rorges contra Belgiei, par. 24).

Prin urmare, articolul 6 din Convenție are o relevanță decisivă asupra jurisprudenței, creând un adevărat model universal de proces echitabil în jurul noțiunilor de punere sub învinuire a persoanei și judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate de procuror. Norma respectivă garantează temeinicia acuzației în materie penală, adică notificarea oficială ce emană de la autoritatea competentă a învinuirii de a fi comis o infracțiune, îndreptate împotriva unei persoane. Ea degajă principiul potrivit căruia acuzatul nu poate contribui la propria sa incriminare, adică contestațiile privind ilegalitatea actelor procedurale emise în cadrul procesului penal nu pot fi interpretate și aplicate în sprijinul învinuirii.

Dispoziții analogice sunt cuprinse în articolul 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în articolul 20 din Constituție și în articolul 19 Cod de procedură penală.

În cauza Adrian Constantin vs. România, prin Hotărârea din 12.04.****, Înalta Curte de la Strasbourg subliniază rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind, că „ ... paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor”.

Instanța mai remarcă că în învinuire sunt inadmisibile ipotezele. Învinuirea trebuie să se întemeieze pe probe incontestabile. Pentru o elucidare deplină a conținutului învinuirii, prezintă importanță determinarea corectă a structurii ei, întrucât cea din urmă este una din cauzele multor erori în practica judiciară, comise în formularea, înaintarea, modificarea și soluționarea ei judiciară.

În legătură cu structura învinuirii, apar dificultăți în determinarea temeiurilor de fapt și de drept a celor incriminate făptuitorului, cu atât mai mult că în majoritatea cazurilor este necesar de a lua în considerație o mulțime de circumstanțe, în scopul unei formulări exacte și verificării detaliate a acuzării.

În virtutea principiului preciziei și a integralității calificării infracțiunii, subiecții oficiali sunt îndrituiți cu obligația de a determina și indica cu exactitate articolul (articolele), alineatul (alineatele), litera (literale) din Partea Specială a Codului penal în care se conține norma juridico-penală ce interzice și sancționează comportamentul prejudiciabil concret al făptuitorului. Părțile constitutive ale învinuirii argumentează încadrarea juridică, deoarece ele dezvăluie toate faptele și semnele după care poate fi apreciată temeinicia ei

Instanța mai remarcă neconformitatea actului procedural cu prevederile art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală; or, învinuirea formulată în privința inculpaților nu conține elementele inerente unei acuzații în materie penală ce necesitau a fi elucidate prin actul procedural de referință (în pofida faptului că legea obligă procurorul în acest sens – „Ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: [...] formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei”).

Efectuând o sinteză a cadrului normativ și a jurisprudenței europene în ordinea de idei analizată supra, se apreciază că **rechizitoriul întocmit în privința tuturor inculpaților (ulterior prin ordonanța de modificare a învinuirii din 23 martie 2018)**, pe capetele de acuzare ce vizează învinuirea inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, art.42 alin(5), art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, este unul imprecis și nu cuprinde elementele esențiale care pot fi puse la baza condamnării inculpaților.

Aceste deficiențe ale rechizitoriului(ulterior prin ordonanța de modificare a învinuirii din 23 martie 2018), au fost observate din start de către partea apărării, indicându-se și insistându-se în ședința preliminară asupra explicării învinuirii.(la fel și oronanța de modificare a învinuirii).

Potrivit art. 66 alin. (1) din Codul de procedură penală, învinuitul are dreptul la apărare. Organul de urmărire penală îi asigură învinuitului posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege.

La fel, nu putem face abstracție nici de prevederile art. 10 alin (4) din Codul de procedură penală, care prevede: orice persoană este în drept să-și apere prin orice mijloc neinterzis de lege drepturile, libertățile și demnitatea umană, lezate sau limitate nelegitim în cursul procesului penal.

Astfel, principiul care guvernează realizarea drepturilor de către învinuit în procesul penal permite realizarea oricăror mijloace și procedee de apărare cu excepția celor interzise expres de lege. În acest sens, ***apărarea este îndrituită cu dreptul de a primi răspunsuri exhaustive la întrebările formulate în legătură cu caracterul neclar al esenței învinuirii***, întrucât nici-o prevedere procesual-penală nu-l decade pe apărător sau învinuit de dreptul de a înainta cereri de explicare a învinuirii la etapa urmăririi penale și de a obține precizări referitoare la circumstanțe factive și juridice neclare apărării, care stau la baza învinuirii.

La fel, potrivit art. 66 alin. (2) pct.1) din Codul de procedură penală, învinuitul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit [...], adică să fie informat asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa. În cazul în care persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată,

aceasta este lipsită de dreptul de a-și asigura posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile unui proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Recunoscând unanim importanța predictibilității învinuirii în vederea asigurării dreptului la apărare, în cauza *Blok contra Ungariei* [9, § 20], instanța de contencios european a statuat că art. 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană garantează nu doar dreptul acuzatului de a fi informat asupra acuzației ce i se aduce, adică faptelor condamnabile penal de săvârșirea cărora el este bănuit și asupra cărora se fundamentează acuzația, dar și dreptul acuzatului de a fi informat despre calificarea juridică a acestor fapte, informația urmând a fi detaliată.

La fel, în cauza *Adrian Constantin împotriva României* [7, § 18-19], Curtea a reținut că: echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art. 6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzației” aduse persoanei în cauză. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzat și pe care se bazează acuzația, dar și încadrarea juridică a faptelor, și aceasta în mod detaliat. În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui acuzat, și, deci, cu privire la încadrarea juridică pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii.

În sfârșit, există o legătură între lit. a) și b) de la art. 6 § 3 din Convenție, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea. Prin urmare, de claritatea celor expuse în ordonanța de punere sub învinuire este legat și dreptul învinuitului la apărare – ca element indispensabil al protecției persoanei împotriva arbitrariului. Astfel, apărarea trebuie să vină cu un răspuns la o învinuire clar formulată și înțeleasă de cel pe care îl vizează.

În concluzie, instanța menționează că în scopul apărării eficiente a inculpaților, apărătorul este în drept să formuleze o cerere în temeiul art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având speranța legitimă de a primi o explicație competentă și profesională a învinuirii aduse oricărui acuzat, atunci când învinuirea nu îi este neinteligibilă, solicitându-se răspunsuri calificate la întrebări concrete

La caz, acuzatorii de stat au manifestă reticență față de solicitările inculpaților și apărătorilor acestora privind explicarea învinuirii la faza ședinței preliminare, prin ce au lezat dreptul la apărare a tuturor inculpaților, asta în contextul în care prin prezenta sentință instanța a evidențiat toate erorile și omisiunile organului de urmărire penală la formularea învinuirii, în unele cazuri neînțelese chiar de instanța de judecată.

Potrivit prevederilor art. 387 alin. (2) din Codul de procedură penală, în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art. 35 al Codului penal.

Cu privire la poziția părții apărării privind încălcarea drepturilor inculpaților;

În pofida faptului constatării erorilor și omisiunilor admise la faza urmăririi penale, instanța menționează că prin prezenta sentință s-a dat curs și s-au examinat toate solicitările părții apărării care au fost neglijate sau respinse neîntemeiate la faza precedentă a procesului penal.

Astfel, s-a urmărit asigurarea garanțiilor cu referire la dreptul acuzatului de a înainta cereri și demersuri în sensul formulării poziției de apărare și de a obține soluții motivate, acestea fiind stabilite de art.6 par.(3) lit.d) CEDO, ce reprezintă aspecte specifice dreptului la un proces echitabil, principiu fundamental al procesului penal.

În viziunea CtEDO, dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art.6 par.(1) CEDO, nu se limitează doar la ședința de judecată în cadrul unei instanțe independente și imparțiale, instituite de lege. Concludent, Curții îi revine misiunea de a analiza ansamblul de acțiuni procesuale întreprinse în cadrul unei cauze penale concrete, inclusiv modul în care au fost obținute mijloacele de probă. Astfel, se pune accentul pe drepturile părții apărării.

Având în vedere că pretențiile părții apărării au fost soluționate de către instanța de judecată, *în special obținerea și anexarea înscrisurilor de la organe de stat*, nu poate fi constatată încălcarea echității procesului penal în privința inculpaților în această cauză penală. Or, sistemul judiciar a oferit ultimilor pârghii legale privind obținerea răspunsurilor la întrebările oferite, ceea ce per ansamblu, corespunde principiilor prevăzute de art. 6 CEDO.

În partea ce vizează mijloacele materiale de probă, instanța face trimitere la prevederile art. 157 alin. (1) și (2) CPP, potrivit căruia, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.

În acest sens, instanța dispune păstrarea la materialele cauzei a tuturor mijloacelor materiale de probă, anexate la materialele cauzei penale.

Privitor la cerința acuzatorului de stat privind încasarea în mod solidar de la inculpații *Usatii Andrei ******, *Popa Serghei ******, *Ciochină Ion ******, *Anton Tereza ****** și *Olărescu Vadim ****** a sumei de *****(*****)lei, instanța o respinge ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

În baza celor expuse, și în conformitate cu prevederile art. 340, 390, 392-394 și 396 Cod de procedură penală al Republicii Moldova instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se achită *Usatii Andrei ****** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal al RM, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Se consideră *Usatii Andrei ****** reabilitat.

Se achită *Popa Serghei ****** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,art. 42 alin(5) , art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal al RM, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Se consideră *Popa Serghei ****** reabilitat.

Se achită *Ciochină Ion ******, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art art.27,art. 42 alin. (5), art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal al RM, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Se consideră *Ciochină Ion ****** reabilitat.

Se achită **Anton Tereza *******, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de 27, art. 42 alin. (5), art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal al RM, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

Se consideră Anton Tereza ***** reabilitată.

Se achită **Olărescu Vadim ******* învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,art. 42 alin(5) , art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal al RM, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Se consideră **Olărescu Vadim ******* reabilitat.

Se respinge cerința acuzatorului de stat privind încasarea în mod solidar de la inculpații **Usatii Andrei *******, **Popa Serghei ******* , **Ciochină Ion *******, **Anton Tereza ******* și **Olărescu Vadim ******* a sumei de *****(*****)lei ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

Sentința este cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței, judecător

Daria Sușchevici